

UDOSTĘPNIENIE BAZ W INTERNECIE

Zmiany w stosunku do poprzednich wersji (od 01.01.2010):

- Dodano nową opcję dla [dodatkowych odsyłaczy w indeksie](#) (05.12.2011).
- Dodano parametry **KF1** oraz **KF2** określające wypisywane w pewnych przypadkach teksty (30.11.2011).
- Dodano parametr **IN2** (numer indeksu wyświetlanego przy przy szukaniu wg indeksu i słowa w dokumencie) (14.11.2011).
- W parametrze **I=...** dodano opcję **X** (po numerze indeksu) (12.09.2011).
- Dodano nowy sposób szukania wg wielu indeksów, w związku z tym dodano parametr **J7** określający sposób szukania wg wielu indeksów; ten sposób opisano w nowym rozdziale [4. Sposoby szukania dokumentów](#). Uwaga: w związku z tymi zmianami zmieniły się zasady wypisywania tekstów przy szukaniu zaawansowanym (por. cytowany wyżej rozdział Sposoby szukania ...) (29.08.2011).
- Dodano parametry **KE** oraz **KF** określające wypisywane w pewnych przypadkach teksty (29.08.2011).
- Dodano czwarty znak w parametrze **IY** (29.08.2011).
- Zmieniono ostatnio wprowadzoną opcję **tekst** w parametrze **ST** (29.08.2011).
- Rozszerzono parametr **ST** (na końcu dodano opcję **tekst**) (18.07.2011).
- Umożliwiono włączenie [komentarzy przy wartościach w indeksie](#) (01.07.2011).
- Dodano parametr do włączenia [dodatkowych odsyłaczy w indeksie](#) (08.06.2011).
- Dodano parametr **J6** (wyświetlanie tekstu "Dokument nr ...") (25.02.2011).
- Umożliwiono włączenie [dodatkowych odsyłaczy w indeksie](#) (01.02.2011, poprawki 21.02.2011 i 23.02.2011).
- Rozszerzono opis [zbioru menu](#) (25.01.2011).
- Poprawiono opis [tekstów dodatkowych](#) (01.12.2010).
- Rozszerzono parametr **IY** (drugi znak, wartość 4) (22.10.2010).
- Dodano specjalną opcję dla parametru **XY** (20.08.2010).
- Poprawiono opis parametru **IS** (16.07.2010).
- Dodano parametr **I01** określający sposób wyświetlania znaków kodowanych (wężyki) w masce zero (01.07.2010).

Spis treści

1. Uwagi ogólne
2. Język konwersacji
3. Strony wyświetlane przez **MAKWWW**
 - 3.1. Spis baz
 - 3.2. Spis indeksów
 - 3.3. Wartości indeksu
 - 3.4. Lista dokumentów
 - 3.5. Rozwinięcie dokumentów
4. Sposoby szukania dokumentów
 - 4.1. Opis sposobów szukania
 - 4.2. Teksty wypisywane przy szukaniu
5. Kolejność wyświetlania dokumentów
6. UNIX ...
 - 6.1. Interpretacja liczb przez procesor
 - 6.2. **MAKWWW** na serwerze UNIX
7. Zbiory tworzone przez użytkownika
 - 7.1. Ogólne zasady tworzenia zbiorów
 - 7.2. Zbiór menu
 - 7.2.1. Opis parametrów w zbiorze menu
 - 7.2.2. Sposób wyświetlania dokumentów
 - 7.2.2.1. Sposób wyświetlania listy dokumentów
 - 7.2.2.2. Wyświetlanie rozwinięcia dokumentów
 - 7.2.2.3. Wyświetlanie dokumentu w postaci tabelki
 - 7.2.2.4. Wyświetlanie informacji o wypożyczeniach
 - 7.2.2.5. Przykład opcji M=
 - 7.2.3. Opis indeksów
 - 7.2.4. Włączenie odsyłaczy do indeksów
 - 7.2.5. Dodatkowe odsyłacze w indeksie
 - 7.2.6. Komentarze przy wartościach w indeksie
 - 7.2.7. Przykład zbioru menu
 - 7.3. Zbiór menub
 - 7.4. Zbiory menui i menuj
 - 7.5. Zbiór menut
 - 7.6. Zbiory menul i menud
 - 7.7. Zbiór menustyl.css
 - 7.8. Licznik dostępów
 - 7.9. Zbiór INFO
 - 7.10. Odsyłacze
 - 7.10.1. Ogólne zasady budowania odsyłaczy
 - 7.10.2. Wiele odsyłaczy
 - 7.10.3. Lista odsyłaczy
 - 7.10.4. Odsyłacze złożone
 - 7.10.5. Odsyłacze proste
 - 7.11. Teksty dodatkowe
 - 7.11.1. Uwagi ogólne
 - 7.11.2. Lista tekstów
 - 7.12. Zamiany
 - 7.12.1. Uwagi ogólne
 - 7.12.2. Lista zamian
 - 7.13. Zmiana nazw klawiszy
8. Zamawianie
 - 8.1. Zmiany w kolejnych wersjach
 - 8.2. Uwagi ogólne
 - 8.3. Zbiór ustalający parametry dla programu **makwwr.exe**
 - 8.4. Wzór zamówienia
9. Tworzenie odsyłaczy do baz udostępnianych przez **MAKWWW**
10. Pobranie programu **MAKWWW**

1. Uwagi ogólne

Udostępnienie baz **MAK** w Internecie, możliwe na serwerze opartym na WINDOWS 95/98, WINDOWS NT lub Linux, wymaga:

- zakupu programu **MAKWWW** i zainstalowania go na serwerze WWW,
- opracowania strony HTML zawierającej wywołanie programu **MAKWWW**,
- opracowania obowiązkowego zbioru o zastrzeżonej nazwie **menu** i umieszczenia go w tym katalogu, w którym jest **MAKWWW.EXE**,
- opracowania opcjonalnych zbiorów **menub**, **menui**, ... i umieszczenia ich w tym katalogu, w którym jest **MAKWWW.EXE**,
- opracowania innych zbiorów, opisanych dalej.

Licencjonowani użytkownicy pakietu **MAK** mogą bezpłatnie korzystać z programu **MAKWWW** w sieciach lokalnych oraz dla udostępniania swoich baz na płytkach CD; w tym celu mogą pobrać odpowiednią wersję programu (zob. [Pobranie programu MAKWWW na końcu niniejszego opisu](#)).

2. Język konwersacji

Od wersji 1.20 konwersacja użytkownika z programem może odbywać się po polsku lub angielsku. Ustawienie języka konwersacji jest opisane wraz z parametrami **JE** i **JF** (pkt. 7.2.1). W przypadku wybrania języka angielskiego wykonywana jest próba utworzenia zbioru z rozszerzeniem *arg* zamiast *org*, jeśli tego zbioru nie ma, otwierany jest zbiór *org*. Ponadto program próbuje otworzyć zbiory *menuba*, *menuia* ... zamiast zbiorów *menub*, *menui* ... Jeśli tych zbiorów nie ma – otwierają się zbiory *menub*, *menui* ...

3. Strony wyświetlane przez MAKWWW

Program wyświetla niżej opisane strony; używany termin *tekst* oznacza dowolny ciąg znaków, może on zawierać także polecenia HTML.

3.1. Spis baz

Spis baz zawiera spis dostępnych baz oraz teksty zapisane w zbiorze **menub**; jeśli w **menu** określono tylko jedną bazę, to ta strona jest pomijana. Użytkownik może pominąć (przenieść do własnych formularzy) wyświetlanie spisu baz przez program **MAKWWW**; w tym przypadku należy wywołać program następująco (*n* jest kolejnym numerem bazy w zbiorze **menu**):

MAKWWW.EXE?BM=*n*

3.2. Spis indeksów

Wraz z rozszerzeniem programu **MAKWWW** o szukanie zaawansowane nazwa tej strony ("Spis indeksów") straciła trochę sens, ale z przyzwyczajenia ją zachowamy.

Na stronie tej (przy pełnym jej rozwinięciu) są przedstawione trzy sposoby szukania dokumentów w bazie; nazwijmy je umownie *A*, *B* i *C*:

- **A.** wyszukanie i wyświetlenie dokumentów zawierających żadaną wartość przez wyświetlenie wybranego indeksu i wybranie w tym indeksie odpowiedniej wartości,
- **B.** wyszukanie i wyświetlenie dokumentów wg wielu indeksów, połączonych spójnikiem *I* albo *LUB*, bez oglądania tych indeksów,
- **C.** wyszukanie i wyświetlenie dokumentów wg jednego indeksu, ale z możliwością podania tylko początku szukanej wartości i dodatkowo zawierających podane teksty.

Standardowo po otwarciu bazy, a także po zmianie indeksu albo powrocie do szukania wyświetlana jest tylko część **A** oraz klawisz **szukanie_zaawansowane**; po naciśnięciu tego klawisza pojawiają się części **B** i **C**, przy czym o ich kolejności, a także innych ustawieniach decydują parametry \$IN, \$IN1 i \$IY.

Część **A** zawiera nazwy dostępnych indeksów oraz teksty zapisane w zbiorze:

- **menui**, jeśli jest wyświetlana tylko część **A**,
- **menuj**, jeśli są wyświetlane także części **B** i/lub **C**.

Liczba i kolejność indeksów, które indeksy są wyświetlane oraz sposób wyświetlania określone są w **menu** parametrami \$I oraz \$II.

Jeśli są części **B** i/lub **C**, to:

- korzystają one z tej samej listy indeksów,
- wyświetlane są teksty zawarte w zbiorze **menuj** (por. [punkt 7.4](#)).

Część **B** zawiera pewną liczbę (określoną w **menu** parametrem \$IN) pól, pozwalających na wybranie indeksu i wpisanie szukanej wartości; przy każdym polu jest znak zapytania, umożliwiający rozwinięcie wybranego indeksu i przeniesienie poprawnej wartości. Jeśli liczba indeksów wyświetlanych w części **B** jest większa od liczby indeksów wyświetlanych w części **A** (określonej parametrem **I**), to na końcu części **B** powtarzany jest indeks określony parametrem **IN1**.

Część **C** zawiera jedno pole pozwalające na wybranie indeksu i wpisanie szukanej wartości, a także pole, do którego można wpisać teksty (a ściślej szablon, w których gwiazdka zastępuje dowolny ciąg znaków), które powinny być w szukanym dokumencie. Jeśli tekst wpisany do pola z indeksem kończy się gwiazdką, to jako odpowiedź podawane są wszystkie wartości o podanym początku; w przeciwnym przypadku podawane są wszystkie wartości o podanym początku i następującej po nim spacji. Przykład: podanie "kowl*" (duże i małe litery są utożsamiane) spowoduje wyszukanie wszystkich Kowali, Kowalskich i tp., natomiast wpisanie np. "kowalski jan" spowoduje wyszukanie wszystkich Janów Kowalskich, niezależnie od ich drugiego imienia. W szczególności można napisać samą gwiazdkę.

Znak zapytania przy polu z indeksem umożliwia rozwinięcie wybranego indeksu i przeniesienie poprawnej wartości.

Szukanie **C** może w wyniku dawać ten sam dokument wielokrotnie.

3.3. Wartości indeksu

Strona ta zawiera kolejne wartości z indeksu oraz teksty zapisane w zbiorze **menu**. Liczba wyświetlanych wartości jest określona w **menu** parametrem \$IL. Ponadto można wypisać **dodatkowe odsyłacze w indeksie** (parametr \$S2) oraz **komentarze przy wartościach w indeksie** (parametr \$S3).

3.4. Lista dokumentów

Lista dokumentów zawiera skrócony opis dokumentów wyszukanych wg wybranej wartości z wybranego indeksu oraz teksty zapisane w zbiorze **menu**. Liczba wyświetlanych dokumentów jest określona w **menu** parametrem \$ID, a sposób wyświetlania - parametrem \$M (do nawiasu kwadratowego otwierającego). Na wyświetlany tekst mają też wpływ następujące (opisane w dalszym ciągu) zbiory: *lista odsyłaczy*, *lista tekstów* i *lista zamian*.

3.5. Rozwinięcie dokumentów

Strona ta zawiera wyświetlaną wg maski treść dokumentów oraz teksty zapisane w zbiorze **menu**. Maski są określane w **menu** parametrem \$M (w nawiasach kwadratowych). Na wyświetlany tekst mają też wpływ następujące (opisane w dalszym ciągu) zbiory: *lista odsyłaczy*, *lista tekstów* i *lista zamian*.

4. Sposoby szukania dokumentów

4.1. Opis sposobów szukania

Najczęściej celem korzystania z programu MAKWWW jest oglądanie wybranych dokumentów. Sposoby szukania tych dokumentów są umownie nazwane *szukaniem prostym* i *szukaniem zaawansowanym*; szukanie zaawansowane dzieli się jeszcze na szukanie wg wielu indeksów i szukanie wg jednego indeksu i dodatkowych warunków. Wybraniem odpowiednich opcji szukania i ich kolejności steruje parametr **IY**.

Szukanie proste polega na wybraniu jednego z dostępnych indeksów, rozwinięciu go i wyszukaniu właściwego tekstu przez:

- wpisanie początku tekstu w oknie dialogowym i kliknięcie na przycisku *szukaj* albo naciśnięcie klawisza **Enter** albo
- "przewijanie" indeksu za pomocą przycisków *początek*, *cofnij* i *dalej*.

Przy każdej wartości w indeksie jest wyświetlony przycisk (z numerem), na którym należy kliknąć, aby obejrzeć wybrane dokumenty, zwykle najpierw w postaci **listy dokumentów** (patrz punkt 7.2.2.1. **Sposób wyświetlania listy dokumentów**), a potem jako dokumenty rozwinięte (patrz punkt 7.2.2.2. **Wyświetlanie rozwinięcia dokumentów**).

Szukanie wg wielu indeksów wykonuje się na dwa sposoby:

- szukanie wg całego hasła albo
- szukanie wg początku hasła.

Wybór sposobu szukania zależy od parametru **J7**; należy jednak zauważyć, że w wyjątkowych przypadkach (bardzo duża baza i bardzo małe zasoby serwera) drugi sposób może nie działać (wtedy wyszukiwanie przełącza się automatycznie na pierwszy sposób).

W zależności od sposobu wyszukiwania wypisuje się standardowy tekst: *wpisz całe szukane hasło (dokładnie w takiej postaci, w jakiej występuje w indeksie)* (przy szukaniu wg całego hasła) albo *wpisz szukane hasło* (przy szukaniu wg początku hasła). Teksty te mogą być pominięte (por. opis czwartego znaku parametru **IY**); mogą być także wypisywane teksty ze zbioru *menu*.

Po wpisaniu odpowiedniej treści do okienek dialogowych przy wybranych indeksach można ustawić sposób łączenia wybranych warunków (*i/lub*), potem należy kliknąć na przycisku *szukaj* (nie używać w tym przypadku klawisza **Enter**).

Szukanie wg jednego indeksu i dodatkowych warunków wymaga wybrania (z listy rozwijanej) indeksu i wpisania początku szukanej treści; wyniki szukania będą następujące:

- jeśli wpisana treść nie jest zakończona gwiazdką: wszystkie wartości z indeksu, które zawierają na początku wpisaną treść a potem spację albo nic
- jeśli wpisana treść jest zakończona gwiazdką: wszystkie wartości z indeksu, które zawierają na początku wpisaną treść (niezależnie od tego, co jest potem).

Po wpisaniu tekstu przy indeksie można wpisać dowolne teksty w niżej wyświetlonym okienku dialogowym (podany opis wyjaśnia sposób wpisywania), i ustawić sposób łączenia warunków (*i/lub*); potem należy kliknąć na przycisku *szukaj* (nie używać w tym przypadku klawisza **Enter**).

4.2. Teksty wypisywane przy szukaniu

Nastąpiła zmiana wypisywanych tekstów przy szukaniu; ponieważ jest to ustawiane w różnych miejscach poniżej zostaną opisane wyświetlane teksty. Założymy przy tym, że kolejność sposobów nie została zmieniona, tj. **SPOSÓB 1** polega na wyświetleniu spisu indeksów (które potem można rozwijać), **SPOSÓB 2** jest szukaniem wg wielu indeksów, a **SPOSÓB 3** jest szukaniem wg jednego indeksu i dodatkowych warunków.

Teksty wypisywane przy wyświetlaniu spisu indeksów (gdy sposoby 2 i 3 nie są wyświetlane):

- "Wybierz indeks, który chcesz obejrzeć"; tekst ten jest pomijany jeśli czwarty znak parametru **IY** jest 1, 3, 5, 7, 9, B, D lub F,
- tekst zapisany po drugiej gwiazdce w zbiorze **menu**.

Teksty wypisywane przy "SZUKANIE, SPOSÓB 1" (gdy wyświetlane są także sposoby 2 i 3):

- "SZUKANIE, SPOSÓB 1"; tekst ten jest pomijany jeśli czwarty znak parametru **IY** jest 8, 9, A, B, C, D, E lub F,
- "Wybierz indeks, który chcesz obejrzeć"; tekst ten jest pomijany jeśli czwarty znak parametru **IY** jest 1, 3, 5, 7, 9, B, D lub F,
- tekst zapisany po drugiej gwiazdce w zbiorze **menu**.

Teksty wypisywane przy "SZUKANIE, SPOSÓB 2":

- "SZUKANIE, SPOSÓB 2"; tekst ten jest pomijany jeśli czwarty znak parametru **IY** jest 8, 9, A, B, C, D, E lub F,
- "Szukanie wg wielu indeksów"; tekst ten jest pomijany jeśli czwarty znak parametru **IY** jest 2, 3, 6, 7, A, B, E lub F,
- tekst zapisany po czwartej gwiazdce w zbiorze **menuj**,
- "wpisz całe szukane hasło (dokładnie w takiej postaci, w jakiej występuje w indeksie)" albo "wpisz szukane hasło"; tekst ten jest pomijany jeśli czwarty znak parametru **IY** jest 2, 3, 6, 7, A, B, E lub F,
- "naciśnięcie klawisza ? rozwija wskazany indeks, potem wybraną wartość można przeciągnąć myszą" albo "naciśnięcie klawisza ? rozwija wskazany indeks, potem kliknięcie na wybranej wartości automatycznie ją przenosi"; tekst ten jest pomijany jeśli czwarty znak parametru **IY** jest 2, 3, 6, 7, A, B, E lub F.

Teksty wypisywane przy "SZUKANIE, SPOSÓB 3":

- "SZUKANIE, SPOSÓB 3"; tekst ten jest pomijany jeśli czwarty znak parametru **IY** jest 8, 9, A, B, C, D, E lub F,
- "Szukanie wg jednego indeksu i dodatkowych warunków (Uwaga: dokumenty mogą być wyszukane i wyświetlone wielokrotnie)"; tekst ten jest pomijany jeśli czwarty znak parametru **IY** jest 4, 5, 6, 7, C, D, E lub F,
- tekst zapisany po szóstej gwiazdce w zbiorze **menuj**,
- "wybierz indeks i podaj początek hasła, ewentualnie gwiazdka na końcu np. kowal dla wyszukania Kowala Adama, Kowala Andrzeja itd., albo kowal* dla wyszukania Kowala, Kowalczyka i Kowalskiego, wpisz samą gwiazdkę dla szukania sekwecyjnego"; tekst ten jest pomijany jeśli czwarty znak parametru **IY** jest 4, 5, 6, 7, C, D, E lub F,
- "podaj teksty zawarte w szukanym dokumencie, oddziel przecinkiem, pominięte akcenty obcych liter"; tekst ten może być zastąpiony tekstem określonym przez parametr **KF1** (w szczególności parametr ten może określać tekst pusty, np. KF1=);
- "np. pan tadeusz, czytelnik; w tekstach może być gwiazdka zastępująca dowolny ciąg znaków. Tekst postaci #rrmmdd (rr - rok, mm - miesiąc, dd - dzień) oznacza dokument wprowadzony po podanej dacie (a nie tekst zawarty w dokumencie)"; tekst ten może być zastąpiony tekstem określonym przez parametr **KF2** (w szczególności parametr ten może określać tekst pusty, np. KF2=).

Uwaga: pamiętaj, że w zbiorze **menu** średnik pisze się jako dwa średniki.

5. Kolejność wyświetlania dokumentów

W zasadzie wyszukane dokumenty są wyświetlane (zarówno na liście dokumentów, jak i przy rozwinięciu) w takiej kolejności, w jakiej są one umieszczone w bazie; często jest to kolejność przypadkowa. Może to być niewygodne, szczególnie przy korzystaniu z dużych baz. Bywają jednak bazy uporządkowane chronologicznie (np. od ostatniego roku wstecz), do których bieżące dane są dopisywane na końcu; w efekcie baza zawiera dane z kolejnych lat 2003, 2002, ..., 1980, a potem z roku 2004. Istnieje możliwość wyświetlania tych danych w kolejności 2004, ..., 1980. W tym celu wprowadzono opcję **IP=n**, która mówi: szukaj i wyświetlaj najpierw dokumenty o numerach większych od *n*, a potem o numerach mniejszych lub równych *n*.

6. UNIX ...

6.1. Interpretacja liczb przez procesor

Różne procesory zapisują liczby w kolejności "normalnej" (*little-endian*) lub "odwrotnej" (*big-endian*); nie wchodząc w szczegóły w programie **MAKWWW** przyjęto zapis "normalny". Opcja **IR=1** pozwala zmienić zapis na "odwrotny".

Little-endian i *big-endian* są dość dobrze opisane przez pana Michała Wojciechowskiego w Internecie pod adresem: <http://odyniec.fdns.net/byteord/byteord.html>

6.2. MAKWWW na serwerze UNIX

Uruchomiona została wersja programu **MAKWWW** dla serwera działającego na systemie **UNIX**; przy uruchamianiu tej wersji (**SunOS 5.8**) wystąpił omówiony w poprzednim punkcie problem. Nie wiadomo jednak, czy program działa na wszystkich wersjach systemu **UNIX**.

7. Zbiory tworzone przez użytkownika

7.1. Ogólne zasady tworzenia zbiorów

Przy tworzeniu wszystkich zbiorów (oprócz listy zamian) obowiązują następujące zasady:

- nazwy zbiorów **menu**, **menub**, **menui**, **menuj**, **menut**, **menul** i **menud** muszą być pisane małymi literami (niezależnie od systemu),
- dodatkowe (wielokrotne) spacje i linie są nieistotne,
- w zbiorze **menu** wszystkie spacje w tekstach, parametrach itp. muszą być zastąpione znakiem \wedge ,
- myślnik na końcu wiersza oznacza, że ciąg dalszy jest w następnym wierszu; jeśli przed myślnikiem lub na początku następnego wiersza jest spacja, to ciąg dalszy jest poprzedzony spacją,
- tekst od średnika (pojedynczego) do końca wiersza jest komentarzem; dla wpisania znaczącego średnika do tekstu należy napisać podwójny średnik,
- znak procenta (%) czasami należy wpisywać podwójnie (czyli %%); w szczególności może się zdarzyć, że dla starych wersji programu wystarczał jeden znak procenta, a nowa wersja wymaga dwóch znaków.

W zbiorach **menub**, **menui**, **menuj**, **menut**, **menul**, **menud** i **info** wybrane fragmenty można ograniczyć do wybranych baz; taki fragment należy poprzedzić znacznikiem `<n1,n2,...>` i zakończyć znacznikiem `</>` (*n1,n2,...* są numerami baz, których ten fragment dotyczy, oddzielnymi przecinkami, bez spacji).

Dla zbioru **menut** za numerem bazy można dopisać `/numer` (*numer* jest numerem indeksu), co ogranicza wypisywanie tekstu tylko przy wyświetlaniu tego indeksu; przed numerem indeksu można napisać znak minus, co oznacza wypisywanie tekstu dla wszystkich indeksów oprócz podanego.

7.2. Zbiór menu

Przed opracowaniem zbioru **menu** należy:

- ustalić nazwy, pod jakimi bazy będą widoczne,
- wybrać pokazywane indeksy,
- wybrać sposób wyświetlania listy dokumentów (patrz dalej),
- wybrać (ew. zmodyfikować) w bazach maski do pokazywania dokumentów,
- ustalić ewentualne odsyłacze do innych adresów w Internecie.

Zbiór tekstowy **menu** jest obowiązkowy i opisuje dostępne w WWW bazy oraz sposób ich wyświetlania. Ograniczenia dot. tego zbioru: a) liczba opisywanych baz: do 100 (do 50 w wersjach z datą wcześniejszą niż 16.04.2008), b) wielkość zbioru: do 20000 znaków. Zbiór ten jest zbudowany następująco:

1. Opisane w następnym punkcie parametry mogą być umieszczone na początku **menu** (tzw. parametry ogólne, dotyczą wszystkich baz) lub przy poszczególnych bazach (parametry bazy, przebijają parametry ogólne). Parametry ogólne muszą być pisane w oddzielnych wierszach i być poprzedzone znakiem dolara (\$); parametry bazy są pisane przy opisie bazy i są od siebie oddzielane spacją.

2. Wiersze za parametrami ogólnymi opisują kolejne bazy i składają się z następujących elementów oddzielonych od siebie spacjami:

- nazwa zewnętrzna; znak `^` (daszek) w nazwie jest wypisywany jako spacja; wpisanie znaku `%` (procent) przed nazwą powoduje, że baza jest liczona w numeracji, ale nie wypisywana w spisie baz,
- pełna ścieżka do bazy,
- parametry bazy (opcjonalnie).

UWAGA: baza składa się z trzech zbiorów o tej samej nazwie i rozszerzeniach *baz*, *ind* i *org*; nazwą bazy jest nazwa tych zbiorów (bez rozszerzenia). Linux rozróżnia małe i duże litery, dlatego nazwy zbiorów i nazwa bazy w zbiorze **menu** muszą być identyczne (rozszerzenia *baz*, *ind* i *org* są dopisywane przez program małymi literami). Jeśli baza **test** (złożona ze zbiorów *test.baz*, *test.ind* i *test.org*) znajduje się w katalogu **BAZY**, to pełna ścieżka do bazy wygląda następująco:

`....\BAZY\test` lub `..../BAZY/test`

7.2.1. Opis parametrów w zbiorze menu

W wielu parametrach występuje termin "numer podpola"; numer ten jest liczony wg struktury bazy od zera, razem z polami; do uzyskania tego numeru można użyć programu INI (z głównego menu: F1, Shift + F9). O ile nie powiedziano inaczej numer ten można zastąpić (ale tylko w parametrach bazy, a nie w parametrach ogólnych) tekstem "ppp/q" (cudzysłów też należy pisać), gdzie ppp jest trzyznakową nazwą pola, a q jest jednoznakową nazwą podpola (obie nazwy wg maski 0); dla całego pola należy zamiast q napisać kropkę, a dla wskaźnika - daszek (^).

składnia	opis
U= <i>tekst</i>	tekst jest pełną ścieżką dostępu do katalogu zawierającego program MAKWWW (kończy się nazwą katalogu, bez kreski ukośnej); jeśli określono I7=1, to na końcu tej ścieżki trzeba dopisać /makwww.exe; parametr obowiązkowy
F= <i>tekst</i>	tekst, który ma być wyświetlony przed klawiszami funkcji, może być np. odsyłaczem do głównego formatu
JE= <i>tekst</i>	tekst (1 lub 2 znaki, cyfra i litera, w dowolnej kolejności) określają język konwersacji i sposób jego określania; brak tego parametru powoduje ustawienie języka polskiego, bez możliwości przedstawienia na angielski; znaczenie litery i cyfry jest następujące: P (wartość domyślna) – język polski A – język angielski, 0 (wartość domyślna) – użytkownik nie ma wyboru, 1 – wybór tylko przy wyświetlaniu spisu baz, przed tekstem z <i>menub</i> , 2 – wybór tylko przy wyświetlaniu spisu baz, za tekstem z <i>menub</i> , 3 – wybór na górze ekranu, 4 – wybór na dole ekranu, nad kreską, 5 – wybór na dole ekranu, pod kreską, 6 – wybór przy wyświetlaniu spisu indeksów, na górze ekranu, przed pierwszą częścią <i>menui</i> , 7 – wybór przy wyświetlaniu spisu indeksów, na górze ekranu, za drugą częścią <i>menui</i> , 8 – wybór przy wyświetlaniu spisu indeksów, na dole ekranu, przed trzecią częścią <i>menui</i> , 9 – wybór przy wyświetlaniu spisu indeksów, na dole ekranu, za trzecią częścią <i>menui</i> , X – wybór tylko przez dopisanie w linii komendy
JF= <i>tekst</i>	tekst określa ścieżkę dostępu do zbiorów <i>pl.gif</i> oraz <i>gb.gif</i> , będących rysunkami flagi polskiej i angielskiej; ścieżka musi kończyć się znakiem "/" lub "\" (zależnie od systemu); brak parametru powoduje wypisanie skrótów PL oraz GB

<i>KK=tekst</i>	6 znaków, określających kolor liter; domyślnie: FFFFFFFF
<i>KH=tekst</i>	6 znaków, określających kolor kreski poziomej; domyślnie: FFFFFFFF
<i>KT=tekst</i>	6 znaków, określających kolor tła; domyślnie: FFFFFFFF
<i>KT1=tekst</i>	6 znaków, określających kolor tła dla indeksu podglądanego podczas szukania zaawansowanego; domyślnie: FFFFFFFF
<i>KB=tekst</i>	tekst do 2000 znaków, określających "tapetę"; domyślnie: brak
<i>KB1=tekst</i>	tekst do 2000 znaków, określających "tapetę" dla indeksu podglądanego podczas szukania zaawansowanego; domyślnie: brak
<i>KC=tekst</i>	tekst do 100 znaków wypisywany jako "TITLE"; domyślnie: "MAK w WWW"
<i>KI=tekst</i>	tekst do 100 znaków określający ikonkę związaną z programem MAKWWW (tylko niektóre przeglądarki interpretują tę ikonkę); domyślnie: brak
<i>KDT=tekst</i>	tekst (np. dla znacznika <DOCTYPE>) do 1000 znaków wpisywany na początku tworzonego zbioru html; domyślnie: Content-type: text/html\n\n
<i>KD=tekst</i>	tekst do 1000 znaków wpisywany przed </HEAD>; domyślnie: brak
<i>KA=tekst</i>	tekst do 1000 znaków wypisywany na początku każdej strony; domyślnie: brak
<i>KZ=tekst</i>	tekst do 1000 znaków wypisywany na końcu każdej strony; domyślnie: brak
<i>KX=tekst</i>	tekst do 500 znaków wypisywany przed klawiszem "SZUKANIE ZAAWANSOWANE"; domyślnie: brak
<i>KY=tekst</i>	tekst do 500 znaków wypisywany po klawiszu "SZUKANIE ZAAWANSOWANE"; domyślnie: brak
<i>KE=tekst</i>	tekst (do 1000 znaków) wypisywany po szukaniu wg wielu indeksów w przypadku szukania wg całego hasła i otrzymaniu w wyniku 0 dokumentów
<i>KF=tekst</i>	tekst (do 100 znaków) wypisywany po klawiszu "szukaj" dla szukania zaawansowanego
<i>KF1=tekst</i>	tekst (do 500 znaków) wypisywany przy szukaniu wg jednego indeksu i dodatkowych warunków zamiast tekstu "podaj teksty zawarte ... obcych liter"; tekst może zawierać wyrażenia HTML
<i>KF2=tekst</i>	tekst (do 500 znaków) wypisywany przy szukaniu wg jednego indeksu i dodatkowych warunków zamiast tekstu "np. pan tadeusz, ... w dokumencie"; tekst może zawierać wyrażenia HTML
<i>KL=tekst</i>	tekst pozwalający na zmianę nazw klawiszy (patrz pkt. 7.13)
<i>KN=tekst</i>	tekst do 50 znaków, zastępujący tekst "Dokument zastrzeżony"; tekst może zawierać wyrażenia HTML
<i>KS=style</i>	patrz "zbiór menustyl.css " (pkt. 7.7.)
<i>KW=tekst</i>	tekst do 100 znaków, zastępujący słowo "Egzemplarze" w rozwinięciu dokumentów; tekst może zawierać wyrażenia HTML, w szczególności powinien uwzględniać znak nowej linii ()

KW1= <i>tekst</i>	tekst do 100 znaków, zastępujący słowo "Wypożyczone" przy opisie wypożyczeń w rozwinięciu dokumentów; tekst może zawierać wyrażenia HTML
KW2= <i>tekst</i>	tekst do 100 znaków, zastępujący (dla tych statusów książki, dla których nie określono KW2 <i>n</i> , patrz poniżej) słowo "Dostępne" przy opisie wypożyczeń w rozwinięciu dokumentów; tekst może zawierać wyrażenia HTML
KW2 <i>n</i> = <i>tekst</i>	teksty do 100 znaków, zastępujące – dla książek o statusie <i>n</i> – słowo "Dostępne" przy opisie wypożyczeń w rozwinięciu dokumentów; teksty mogą zawierać wyrażenia HTML; jeśli jedna nazwa statusu zawiera się w innej (np. "TYLKO W CZYT" i "TYLKO W CZYT1"), to dłuższa nazwa musi mieć niższy status; <i>n</i> jest cyfrą 0 ... 9
KW3= <i>tekst</i>	tekst do 100 znaków, zastępujący słowa "Wypożyczenie bezterminowe"; tekst może zawierać wyrażenia HTML
KW4= <i>tekst</i>	tekst do 100 znaków, zastępujący słowa "(liczba rezerwacji: <i>n</i>)"; w tekście, w miejscu w którym ma być wypisana liczba rezerwacji należy wpisać %d, np. "ponadto %d rezerwacje". Tekst może zawierać wyrażenia HTML
T= <i>tekst</i>	tekst do 100 znaków, wczytywany do buforu roboczego w celu jego wpisania do dowolnego (występującego za T=) parametru, który jest tekstem lub listą, np. XT3= lub Z=; celem tego jest skrócenie zapisu i dotyczy przede wszystkim odsyłaczy; tekst musi być poprzedzony dodatkowym znakiem, a w miejscu, gdzie ma być wstawiony należy wstawić trzy takie znaki; przykład: T=*<A^HREF=http://mak.bn.org.pl/makwww.exe?BM= oraz XT3=***19 da w wyniku: XT3=<A^HREF=http://mak.bn.org.pl/makwww.exe?BM=19
TB <i>n</i> =...	<i>n</i> =0...19: patrz "wyświetlanie dokumentu w postaci tabelki" (pkt. 7.2.2.3.)
M=...	patrz "sposób wyświetlania dokumentów" (pkt. 7.2.2.)
MW=...	patrz "sposób wyświetlania dokumentów" (pkt. 7.2.2.)
MW1=...	patrz "sposób wyświetlania dokumentów" (pkt. 7.2.2.)
N=...	patrz "wyświetlanie rozwinięcia dokumentów" (pkt. 7.2.2.2.)
I=...	patrz "opis indeksów" (pkt. 7.2.3.)
I0= <i>n</i>	<i>n</i> = 0: nie dopuszczać wyświetlania maski 0 (domyślnie) <i>n</i> = 1: dopuszczać wyświetlanie maski 0 (patrz uwaga) <i>n</i> = 2: dopuszczać wyświetlanie maski 0 także dla całej listy (patrz uwaga) uwaga: jeśli jest określony parametr IS1 , to napisanie znaku minus przed wartością 1 lub 2 powoduje wyświetlanie maski określonej tym parametrem (zamiast maski zero)

- I01= n n - określa sposób wyświetlania znaków kodowanych (wężyki) w masce zero:
 $n = 0$: wyświetlać znaki wg UTF (domyślnie)
 $n = 1$: wyświetlać wężyki
- I02=1 powoduje, że tekst **Biblioteka Narodowa** jest wypisywany w stopce programu nie jako link
- I1= n n - do ilu liczyć wartości w indeksie; minus przed liczbą (bez spacji) oznacza: nie wypisywać licznika gdy jest 1; domyślnie I1=15
- I2= n n - do ilu liczyć dokumenty; domyślnie I2=20
- I3= n n określa czy wyświetlać liczbę dokumentów w bazie: 1 = TAK, 0 = NIE; domyślnie I3=0
- I4= n n - określa czy umożliwić przejście dla całej listy od wyświetlania listy dokumentów do wyświetlania rozwinięcia dokumentów: 0 = TAK, 1 = NIE (w tym przypadku można wyświetlić rozwinięcie jednego dokumentu); domyślnie I4=0
- I5= n n - określa czy kodować podpole stowarzyszone: 0 = NIE, 1 = TAK; kodowanie tego podpola może być przydatne przy tworzeniu odsyłaczy; domyślnie I5=0. **Uwaga:** dla podpól, dla których ustawiono **XP1**=*podpole* znaczenie deklaracji **I5** jest odwrotne (patrz punkt 7.10.2)
- I6= n n - określa czy i jak wyświetlać informacje o wypożyczeniach (wyświetlanie jest możliwe tylko wtedy, gdy do bazy dołączony jest zbiór z rozszerzeniem *.wyp*); gdy parametr n jest zerem - informacje nie są wyświetlane, w przeciwnym przypadku informacje o wypożyczeniach są wyświetlane, a sposób wyświetlania zależy od n i jest opisany w punkcie 7.2.2.4. Domyślnie I6=0
- I6 x =*tekst* x jest jedną z liter a, b, ... m, q lub s, a *tekst* jest dowolnym tekstem do 100 znaków, może zawierać wyrażenia HTML; parametry te są szczegółowo opisane w punkcie 7.2.2.4. Domyślnie I6 x jest
, pozostałe I6 x jest tekstem pustym
- I6r= n n - określa czy wyświetlać liczbę rezerwacji: 0 = TAK, 1 = NIE; domyślnie I6r=0; por. punkt 7.2.2.4
- I7= n n - określa znaczenie parametru U (domyślnie I7=0):
 I7=0: U= określa katalog zawierający program makwww.exe,
 I7=1: U określa pełną ścieżkę dostępu do programu makwww.exe (czyli U=.../makwww.exe)
- I8= n n - określa czy wyświetlać licznikostępów (patrz "licznikostępów", punkt 7.8.): 0 = NIE, 1 = TAK; domyślnie I8=0; parametr powinien być zadeklarowany jako parametr ogólny, a przy bazie może być ewentualnie zmieniony
- I9= n n - określa czy klawisze z nazwami indeksów mają być rozszerzone do 12 znaków: 0 = NIE, 1 = TAK; domyślnie I9=0; parametr ma znaczenie tylko wtedy, gdy II nie jest 1 (czyli nazwy indeksów są wpisywane do klawiszy); odradza się stosowanie tego parametru, ponieważ nie dla wszystkich przeglądarek daje on dobre efekty, a ponadto lepszym rozwiązaniem jest zdefiniowanie stylu dla tych klawiszy

J1= <i>n</i>	<i>n</i> - określa czy wypisywać klawisze z numerami baz: 0 = TAK, 1 = NIE; domyślnie J1=0; parametr ma znaczenie tylko wtedy, gdy IB=1 (czyli nazwy baz są wypisywane w oddzielnych wierszach); pominięcie klawiszy z numerami ma sens tylko wtedy, gdy nazwy baz są odsyłaczami do baz	
J2= <i>n</i>	<i>n</i> - określa, czy wyświetlać odsyłacze dłuższe, niż wartości w indeksie: 0 = NIE, 1 = TAK; domyślnie J2=0	
J3= <i>n</i>	<i>n</i> - określa czy indeksy adiustowane w prawo wyrównywać do prawej strony i wypisywać czcionką TT, czy nie: 0 = TAK, 1 = NIE; domyślnie J3=0	
J4= <i>n</i>	<i>n</i> - numer pola, którego wielokrotne wystąpienie jest wyświetlane wspólnie (np. J4="692/.")	
J5= <i>n</i>	<i>n</i> - określa czy wyświetlać wypożyczenia w masce zero: 0 = TAK, 1 = NIE; domyślnie J5=0	
J6= <i>n</i>	<i>n</i> - określa czy przed dokumentem wyświetlać tekst "Dokument nr ...": 0 = TAK, inna cyfra = NIE, zamiast tego <i>n</i> - 1 pustych linii; domyślnie J6=0	
J7= <i>n</i>	<i>n</i> - określa sposób szukania wg wielu indeksów (patrz Sposoby szukania dokumentów): <i>n</i> = 0: szukanie wg całego hasła (domyślnie) <i>n</i> = 1: szukanie wg początku hasła	
IW= <i>n</i>	<i>n</i> - kod dla wyświetlania polskich liter: 0 - bez polskich liter 1 - ISO-8859-2 (domyślnie) 2 - Windows-1250	
IWT= <i>n</i>	<i>n</i> - kod polskich liter w menu , menub itd.: 0 = tak jak IW (domyślnie) 1 = MAZOVIA 2 = IBM LATIN 2 3 = ISO-8859-2 4 = WINDOWS-1250	
IWL= <i>n</i>	<i>n</i> - kod polskich liter w liście dla odsyłaczy: 0 = tak jak IW (domyślnie) 1 = MAZOVIA 2 = IBM LATIN 2 3 = ISO-8859-2 4 = WINDOWS-1250	
IB= <i>n</i>	<i>n</i> - liczba nazw baz wyświetlanych w jednym wierszu; domyślnie IB=4	
II= <i>n</i>	<i>n</i> - liczba nazw indeksów wyświetlanych w jednym wierszu; domyślnie II=6	
IL= <i>n</i>	<i>n</i> - liczba z zakresu 5 ... 99 określająca liczbę wyświetlanych wartości indeksu; domyślnie IL=10; uwaga: dopuszcza się określenie IL=1, wówczas IM=1	

IN= n	n określa liczbę wyświetlanych w części B (patrz pkt.3.2. Spis indeksów) pól, pozwalających na wybranie indeksu i wpisanie szukanej wartości; domyślnie IN=5
IN1= $n\dots$	n - określa numer indeksu powtarzanego na końcu części B ; domyślnie IN1=1. Za liczbą n można dopisać (bez spacji) w nawiasach kwadratowych oddzielone przecinkami numery indeksów (wg kolejności części A), które mają być domyślnie wyświetlone w kolejnych wierszach
IN2= $n\dots$	n - określa numer indeksu wyświetlanego (jako wybrany) przy szukaniu wg indeksu i słowa w dokumencie; domyślnie IN2=1
IM= n	n - liczba z zakresu 5 ... IL określająca o ile wierszy (do dołu lub do góry) przesunąć wyświetlany indeks; domyślnie IM=IL-1 (patrz uwaga przy opisie parametru IL)
ID= n	n - liczba wyświetlanych dokumentów; domyślnie ID=10
IV= n	n - liczba wierszy pustych między kolejnymi wierszami z nazwami baz; domyślnie IV=1
IU= n	n - liczba wierszy pustych między kolejnymi wierszami z nazwami indeksów; domyślnie IU=1
IP= n	szukaj i wyświetlaj najpierw dokumenty o numerach większych od n , a potem o numerach mniejszych lub równych n (por. punkt 5.)
IC= n	sposób wypisywania nazwy bazy i indeksu na górze ekranu: $n = 0$: wypisywać od początku wiersza, pod sobą $n = 1$: centrować (domyślnie)
IQ= n	n - określa czy i kiedy wyświetlać listę dokumentów (por. punkt 3.4): $n = 0$ (wartość domyślna): po kliknięciu na numer przy wyświetlaniu treści indeksu oraz po kliknięciu na klawisz "wróć do listy" przy wyświetlaniu rozwinięcia dokumentu $n = 1$: po kliknięciu na klawisz "wróć do listy" przy wyświetlaniu rozwinięcia dokumentu; kliknięcie na numer przy wyświetlaniu treści indeksu powoduje wyświetlenie rozwinięcia dokumentu $n = 2$: nigdy; kliknięcie na numer przy wyświetlaniu treści indeksu powoduje wyświetlenie rozwinięcia dokumentu, a klawisz "wróć do listy" jest zablokowany

IS= <i>n</i>	<p><i>n</i> określa, czy umożliwić pobieranie dokumentów z bazy oraz gdzie wyświetla się klawisz "pobierz ..."; parametr musi być w pierwszej części z dolarem i wymaga, aby (też w tej części) był określony parametr IS1 (np. \$IS1=0); dla różnych baz parametr może być "przebity" przy opisie bazy; wartość domyślna IS=0 oznacza, że dokumenty z bazy nie mogą być pobierane; inna wartość (oznaczająca, że dokumenty mogą być pobierane) powinna być sumą niższej podanych liczb określających miejsce wypisania klawisza "pobierz":</p> <ol style="list-style-type: none"> 1 przy kolejnych opisach, tylko w masce 0 (zarówno z listy dostępnych masek, jak i z klawisza MARC) 2 przy klawiszach, tylko w masce 0 (zarówno z listy dostępnych masek, jak i z klawisza MARC) 4 przy kolejnych opisach, tylko w maskach wziętych z listy dostępnych masek (także gdy jest to maska 0) 8 przy klawiszach, tylko w maskach wziętych z listy dostępnych masek (także gdy jest to maska 0) 16 przy kolejnych opisach, tylko na liście skróconej 32 przy klawiszach, tylko na liście skróconej
IS1= <i>n</i>	<p><i>n</i> jest numerem maski, która określa, które pola i podpola mają być pobierane (przy pobieraniu dokumentów z bazy); ten parametr ma znaczenie tylko wtedy, gdy IS nie jest zerem (czyli wolno pobierać dokumenty), może być umieszczony na początku zbioru menu (ze znakiem \$) lub przy bazie; brak parametru oznacza zakaz pobierania z bazy; porównaj też opis parametru IO</p>
IR= <i>n</i>	<p>sposób interpretacji liczb przez procesor (patrz UNIX..., pkt. 6.):</p> <p><i>n</i> = 0: "normalny" (domyślnie)</p> <p><i>n</i> = 1: "odwrócony"</p>
IO= <i>n</i>	<p><i>n</i> określa czy eliminować "martwe" odsyłacze (por. punkt 7.2.4):</p> <p><i>n</i> = 0: eliminować (domyślnie)</p> <p><i>n</i> = 1: nie eliminować</p>
IX= <i>n</i>	<p><i>n</i> = 0: nie umożliwić wracania do spisu baz (nie wyświetla się klawisz "zmień bazę")</p> <p><i>n</i> = 1: umożliwić wracanie do spisu baz (domyślnie)</p>

IY=tekst

tekst określa sposób wyświetlania części **A**, **B** i **C** po wybraniu "szukanie zaawansowane" (patrz pkt. 3.2. Spis indeksów); tekst składa się z 1, 2 lub 3 znaków, każdy znak ma inne znaczenie:

pierwszy znak: cyfra od 0 do 8 określająca kolejność wyświetlania poszczególnych części (domyślnie 2):

0 - tylko część **A**

1 - części **A** i **B**

2 - części **A**, **B** i **C**

3 - części **A** i **C**

4 - części **A**, **C** i **B**

5 - tylko część **B**

6 - części **B** i **C**

7 - tylko część **C**

8 - części **C** i **B**

drugi znak: cyfra od 1 do 4 określająca miejsce wyświetlania klawisza **szukanie_zaawansowane** lub jego pominięcie

1 - na początku części **A**

2 (wartość domyślna) - na końcu części **A**

3 - na początku i na końcu części **A**

4 - wywoływanie (zawsze) szukania zaawansowanego i pominięcie wyświetlania tego klawisza

trzeci znak: cyfra 0 lub 1 określająca sposób wprowadzania wartości z podglądu indeksu (wywołanego klawiszem ?)

0 (wartość domyślna) - kliknięcie przenosi wartość

1 - wartość trzeba "przeciągnąć"

czwarty znak: znak określający, które teksty wypisywane standardowo przy sposobach wyszukiwania mają być pominięte; znak ten jest sumą niżej podanych liczb określających pomijane teksty:

- 1 pomini tekst wypisywany przy spisie indeksów ("Wybierz indeks ..." albo "Wyszukiwanie wg ...", w zależności, czy wyświetlanych jest wiele indeksów, czy jeden)
- 2 pomini tekst wyświetlany przy szukaniu wg wielu indeksów ("Szukanie wg ..." oraz "wpisz ...")
- 4 pomini tekst wyświetlany przy szukaniu wg jednego indeksu i dodatkowych warunków ("Szukanie wg ..." oraz "Uwaga: ...")
- 8 pomini tekst: "SZUKANIE, SPOSÓB ..."

Uwaga: jeśli suma wybranych liczb przekracza 9, to należy wpisać znak wg poniższej tabelki:

suma:	10	11	12	13	14	15
wpisać:	A	B	C	D	E	F

IZ= <i>n</i>	<i>n</i> - numer podpola, które określa, czy dokument jest wyświetlany: dokumenty, w których występuje to podpole i zaczyna się od znaku '1' nie są wyświetlane; IZ=0 (wartość domyślna) oznacza, że wszystkie dokumenty są wyświetlane
IZ1= <i>n</i>	<i>n</i> - numer podpola (wyłącznie dane biblioteczne), które określa, czy informacje o tym egzemplarzu są wyświetlane: pola, w których to podpole występuje nie są wyświetlane; IZ1=0 (wartość domyślna) oznacza, że informacje o wszystkich egzemplarzach są wyświetlane
XP1= <i>podpole</i>	podpole odsyłaczowe
XP2= <i>podpole</i>	podpole stowarzyszone
XR1= <i>podpole</i>	patrz "wiele odsyłaczy" (pkt. 7.10.2.)
XL= <i>lista</i>	patrz "odsyłacze" (pkt. 7.10.)
XT <i>n</i> = <i>tekst</i>	<i>n</i> =1 ... 8, patrz "odsyłacze" (pkt. 7.10.)
XY= <i>pole</i>	patrz "odsyłacze złożone" (typ 1) (pkt. 7.10.4.)
XZ= <i>pole</i>	patrz "odsyłacze złożone" (typ 2) (pkt. 7.10.4.)
P= <i>lista</i>	patrz "teksty dodatkowe" (pkt. 7.11.)
ST=...	patrz "włączenie odsyłaczy do indeksów" (pkt. 7.2.4.)
S2=...	patrz "dodatkowe odsyłacze w indeksie" (pkt. 7.2.5.)
S3=...	patrz "komentarze przy wartościach w indeksie" (pkt. 7.2.6.)
Z= <i>lista</i>	patrz "zamiany" (pkt. 7.12.)
REZ <i>n</i>	patrz "zamawianie" (pkt. 8.)

7.2.2. Sposób wyświetlania dokumentów

Dokumenty są wyświetlane dwojako:

- po wybraniu dokumentu z indeksu; jest to *lista dokumentów* (por. punkt 3.4),
- po wykonaniu funkcji "rozwiń" lub kliknięciu na klawisz z numerem; jest to *rozwińcie dokumentów*, czyli wyświetlanie wg maski (por. punkt 3.5).

Parametr **M=...** w zbiorze **menu** określa sposób wyświetlania następująco (por. przykład, punkt 7.2.2.5):

M=sposób_wyświetlania_listy_dokumentów[wybrane_maski]

W obu przypadkach (wyświetlanie listy i wyświetlanie rozwinięcia) można dla jednego (wybranego) pola pominąć te wystąpienia, które nie spełniają określonych warunków; w tym celu trzeba zadeklarować parametry **MW** i **MW1** o następującym znaczeniu:

- **MW=*n***, gdzie *n* jest numerem podpola, którego dotyczy warunek,
- **MW1=*tekst***, gdzie *tekst* określa warunek wg poniższej tabelki:

pierwszy znak tekstu	nie wyświetlać, gdy:
- (minus)	podpola brak
+ (plus)	podpole jest
@ (at)	podpole zaczyna się od tekstu zapisanego za znakiem @
* (gwiazdka)	podpole zawiera tekst zapisany za znakiem *

PRZYKŁAD: MW="960/s" MW1=@skr oznacza: nie wyświetlać pola 960, gdy zawiera podpole s zaczynające się od tekstu skr.

7.2.2.1. Sposób wyświetlania listy dokumentów

Sposób wyświetlania listy dokumentów jest ciągiem opisów pól/podpól, oddzielonych od siebie przecinkami; treść wymienionych podpól jest wyświetlana, natomiast dla pola wyświetlane są tylko teksty podane przy tym polu.

Opis pola/podpola składa się z następujących elementów:

- *tekst1*: dowolny tekst w nawiasach, wypisywany przed polem/podpolem,
- *tekst2*: dowolny tekst w nawiasach, wypisywany za *tekst1* i przed polem/podpolem, tylko wtedy, gdy poprzednio wypisane pole/podpole było takie samo,
- *tekst3*: dowolny tekst w nawiasach, wypisywany za *tekst1* i przed polem/podpolem, tylko wtedy, gdy poprzednio wypisane pole/podpole było inne,
- *tekst4*: dowolny tekst w nawiasach, wypisywany za *tekst1* i ewentualnie *tekst2* lub *tekst3* i przed polem/podpolem,
- *liczba*: numer wypisywanego podpola (patrz pkt. 7.2.1.),
- *tekst5*: dowolny tekst w nawiasach, wypisywany po polu/podpolu,
- *tekst6*: dowolny tekst w nawiasach, wypisywany po polu/podpolu, i po *tekst5*, tylko wtedy, gdy następne pole/podpole do wypisania jest takie samo,
- *tekst7*: dowolny tekst w nawiasach, wypisywany po polu/podpolu, i po *tekst5*, tylko wtedy, gdy następne pole/podpole do wypisania jest inne,
- *tekst8*: dowolny tekst w nawiasach, wypisywany po polu/podpolu, i po *tekst5* i ewentualnie *tekst6* lub *tekst7*.

W tekstach znaki ";", ")" i "[" (żeby nie oznaczały: początku komentarza, końca tekstu i początku opisu masek) trzeba pisać podwójnie, np. ";" lub "[[".

UWAGA: Teksty *tekst1* ... *tekst8* mogą być (wraz z nawiasami) pominięte; każdy tekst w nawiasach może być pusty.

7.2.2.2. Wyświetlanie rozwinięcia dokumentów

Dla rozwijania listy dokumentów pobierane są kolejno maski o numerach podanych w nawiasach kwadratowych na końcu parametru M=... (patrz przykład). Zaleca się takie ułożenie numerów, aby kolejne maski pokazywały dokumenty w coraz większym stopniu szczegółowości. Dla rozwinięcia jednego dokumentu (kliknięcie na klawisz z numerem przy dokumencie) brana jest ostatnia wymieniona maska.

Wyświetlając dokument wg maski można zmienić nazwy pól w zależności od zawartości określonego podpola; opcja **N=** dopisuje do odpowiedniej tablicy sposób zamiany nazwy. Zapis tej opcji jest następujący: **N=nr1,nr2,t1,t2**, gdzie:

- *nr1* jest numerem pola, w którym należy zmienić nazwę,
- *nr2* jest numerem podpola, dla którego sprawdzany jest warunek,
- *t1* (tekst do 9 znaków) określa sprawdzany warunek: + oznacza "podpole występuje", - oznacza "podpole nie występuje", inny tekst (bez spacji i przecinków) określa początek treści podpola,
- *t2* (tekst do 39 znaków) określa tytuł, wypisywany jeśli warunek jest spełniony.

PRZYKŁAD OPCJI N=: N=200,210,gru,TS N=220,222,-,TK oznacza:

- jeśli podpole o numerze 210 zaczyna się od "gru", to zamiast nazwy pola wypisz "TS",
- jeśli w polu o numerze 220 brak podpola o numerze 222 - wypisz "TK" zamiast nazwy.

7.2.2.3. Wyświetlanie dokumentu w postaci tabelki

Dokumenty pokazywane w maskach wraz z nazwami pól mogą być wyświetlane w postaci tabelki złożonej z następujących kolumn:

- nazwa pola,
- wskaźniki (tylko dla maski 0),
- treść pola.

Sposób wyświetlania dokumentu (tabelka lub tekst) określa parametr **TB0**, jego znaczenie jest następujące:

TB0	kiedy wyświetlać jako tabelkę
TB0=0	nigdy
TB0=1	tylko w masce 0
TB0=2	w maskach z nazwami, oprócz maski 0
TB0=3	we wszystkich maskach z nazwami

Do określenia sposobu wyświetlania tabelki służą parametry **TBn=tekst**, gdzie *n* jest liczbą 1...19, a *tekst* jest dowolnym tekstem do 200 znaków o podanym niżej znaczeniu; za pomocą [tekstów dodatkowych](#) (patrz: punkt 7.11.) można zmienić nazwę pola, dopisać tekst przed i za treścią podpól itp.

parametr	znaczenie i wartość domyślna
TB1	początek tablicy; domyślnie: <code><table border="3px" width="98%" align="center" ></code>
TB2	koniec tablicy; domyślnie: <code></table></code>
TB3	początek wiersza z polem; domyślnie: <code><tr></code>
TB4	koniec wiersza z polem; domyślnie: <code></tr></code>

TB5	początek komórki z nazwą pola w masce nie zero; domyślnie: <code><td width="12%"><TT><I></code>
TB6	koniec komórki z nazwą pola w masce nie zero; domyślnie: <code></td></I></TT></code>
TB7	początek komórki ze wskaźnikami (tylko maska 0); domyślnie: <code><td width="2%"></code>
TB8	koniec komórki ze wskaźnikami; domyślnie: <code></td></code>
TB9	początek komórki z treścią kolejnych podpól; domyślnie: <code><td></code>
TB10	koniec komórki z treścią kolejnych podpól; domyślnie: <code></td></code>
TB15	początek komórki z nazwą pola w masce zero; domyślnie: <code><td width="3%"></code>
TB16	koniec komórki z nazwą pola w masce zero; domyślnie: <code></td></code>
pozostałe	na razie nie interpretowane

7.2.2.4. Wyświetlanie informacji o wypożyczeniach

Za identyfikatorem i/lub podpolami stowarzyszonymi zawsze jest wyświetlane słowo "wypożyczone", "wypożyczone bezterminowo" lub "dostępne"; słowa te mogą być zamienione na własne teksty (por. parametry [KW1](#), [KW2](#) oraz [KW3](#)). Pozostałe informacje są wyświetlane w zależności od wartości parametru n (tak oznacza wyświetlanie, nie - nie wyświetlanie):

$I6=n$	identyfikator	podpola stowarzyszone	data wypożyczenia	termin zwrotu
$I6=1$	tak	nie	tak	tak
$I6=2$	tak	nie	tak	nie
$I6=3$	tak	tak	tak	tak
$I6=4$	tak	tak	tak	nie
$I6=5$	nie	tak	tak	tak
$I6=6$	nie	tak	tak	nie
$I6=11$	tak	nie	nie	tak
$I6=12$	tak	nie	nie	nie
$I6=13$	tak	tak	nie	tak
$I6=14$	tak	tak	nie	nie
$I6=15$	nie	tak	nie	tak
$I6=16$	nie	tak	nie	nie

Dla każdego identyfikatora wypisywany jest jeden wiersz; wraz z wyżej wymienionymi informacjami wyświetlają się teksty zadeklarowane przez **I6a**, **I6b** ... **I6m**:

- **I6a**: na początku każdego wypożyczenia,

- **I6b**: przed identyfikatorem,
- **I6c**: za identyfikatorem,
- **I6d**: przed pierwszym podpołem stowarzyszonym,
- **I6e**: między podpolami stowarzyszonymi,
- **I6f**: za ostatnim podpołem stowarzyszonym,
- **I6g**: przed słowem *wypożyczone* albo *dostępne*,
- **I6h**: za słowem *wypożyczone* albo *dostępne*,
- **I6i**: przed datą wypożyczenia,
- **I6j**: za datą wypożyczenia,
- **I6k**: przed terminem zwrotu,
- **I6l**: za terminem zwrotu,
- **I6m**: na końcu każdego wypożyczenia.

Oprócz informacji o wypożyczeniach może być wyświetlana informacja o liczbie rezerwacji; steruje tym parametr **I6r**: I6r=0 oznacza wyświetlenie liczby rezerwacji (wartość domyślna), I6r=1 – pominięcie tej informacji. Wypisywany tekst "(liczba rezerwacji: n)" można zmienić parametrem **KW4**. Parametry **I6q** i **I6s** pozwalają dodać własne teksty przed i po liczbie rezerwacji:

- **I6q**: przed liczbą rezerwacji,
- **I6s**: za liczbą rezerwacji.

7.2.2.5. Przykład opcji M=

Przykład określenia sposobu wyświetlania:

$$M="150/a"()();()(/^{150/b},(^/^{199/b}";^),- (^*)^{299/x} (^*),^{333/a}"[1,2]$$

albo

$$M=16()();()(/^{17},(^/^{64}";^),(^*)^{46} (^*),^{81}[1,2]$$

oznacza (przy wyświetlaniu listy dokumentów):

- wyświetl podpola 150/a, 150/b, 199/b, 299/x i 333/a (o numerach 16, 17, 64, 46 i 81),
- za podpołem 150/a (o numerze 16) wyświetl średnik (jeden!), ale tylko wtedy, gdy następne wyświetlane pole też jest 150/a (numer 16),
- przed podpołem 150/b (o numerze 17) wyświetl kreskę ukośną i spację, ale tylko wtedy, gdy poprzednie wyświetlane pole nie było 150/b (nie miało numeru 17),
- przed podpołem 199/b (o numerze 64) wyświetl spację, kreskę ukośną i spację, po tym podpolu wyświetl średnik (jeden!) i spację,
- przed i za podpołem 299/x (o numerze 46) wyświetl spację, gwiazdkę i spację.

Do rozwijania bierz kolejno maski 1 i 2.

7.2.3. Opis indeksów

Opis udostępnianych indeksów ma postać:

$$I=(n)[n1,n2,\dots]$$

gdzie n jest liczbą udostępnianych indeksów, a $n1, n2, \dots$ - określa kolejność indeksów.

Aby ustalić opis indeksów najlepiej wykonać następujące czynności:

- wyświetlić wszystkie indeksy w naturalnej kolejności,
- określić liczbę udostępnianych indeksów i zapisać ją w nawiasach okrągłych,
- ustalić, który indeks ma być wyświetlany jako pierwszy, drugi itd., ich numery (liczone od 1) wpisać w nawiasie kwadratowym, oddzielając przecinkami; za każdym numerem (bez spacji) można dopisać literę **R** lub **X**:
 - **R** oznacza: wypisuj indeks wg malejącej kolejności; nie dotyczy indeksów, do których dołączono odsyłacze,
 - **X** oznacza: nie wypisuj nazwy indeksu w części pierwszej (lista indeksów), a przy szukaniu wg wielu indeksów nie pozwól na rozwijanie indeksu; te indeksy powinny być umieszczone na końcu, żeby rozwinięcia pozostałych indeksów przy 2. i 3. sposobie szukania były poprawne.

PRZYKŁAD: $I=(4)[2,3,1R,4x]$

UWAGA: jeśli zadeklarowana liczba wyświetlanych indeksów jest 1, to pomijane jest wyświetlanie spisu indeksów.

7.2.4. Włączenie odsyłaczy do indeksów

W czasie wyświetlania indeksu (czyli wyświetlania kolejnych jego wartości) można także wyświetlać odsyłacze, np. między hasła A i $ABBA$ można wpisać $AA \implies$ zob. *Anonimowi alkoholicy* oraz $AA \implies$ zob. też *Alkoholizm*. Aby to zrobić trzeba określić bazę (nazwijmy ją umownie **KHW**), a w niej indeks, którego wartości (np. AA, AA) będą wyświetlane wraz z wartościami wyświetlanego indeksu. Następnie trzeba określić dodatkowo wyświetlane teksty (np. zob., zob. też) oraz podpola, których wartości (np. *Anonimowi alkoholicy, Alkoholizm*) będą wyświetlane i będą "adresami", do których te odsyłacze kierują. "Martwe" odsyłacze (t.j. takie, które kierują do haseł, których w tej bazie nie ma) są wyświetlane tylko wtedy, gdy określono $IO=1$.

Parametr **ST** służy do opisu sposobu włączenia odsyłaczy i składa się z kilku elementów oddzielonych od siebie znakiem #; ma on następującą postać:

ST=n_indeksu1#n_bazy#n_indeksu2#opisy_podpól#tekst

gdzie:

- $n_indeksu1$ jest nazwą indeksu, do którego dołączane są odsyłacze,
- n_bazy jest nazwą bazy **KHW**,
- $n_indeksu2$ jest nazwą dołączanego indeksu z **KHW**,

- opisy_podpól są ciągiem par: wypisywany_tekst#numer#, gdzie *numer* jest:
 - numerem podpoła, które ma być odsyłaczem albo
 - ciągiem: numer_pola–numer_podpoła–numer_podpoła....; ciąg ten określa sposób budowania odsyłacza z podpól,
- tekst określa separatory podpól wpisywane przy odsyłaczach złożonych; parametr ma następującą postać:

[ciąg-1#ciąg-2#...ciąg-n]#

Każdy ciąg składa się z nazwy podpoła (jedna litera) i dodawanego separatora, np.

...#[c^??^#d—#e**]#

oznacza: przed podpołem c (w dowolnym polu) dopisz spację, dwa znaki zapytania i spację, przed podpołem d dopisz —, przed podpołem e dopisz dwie gwiazdki.

Parametr jest opcjonalny, ale jeśli jest, to nawiasy kwadratowe są obowiązkowe; w tekście spacja musi być zapisana jako daszek, a litery i cyfry (oprócz nazwy podpoła) są usuwane.

Uwaga1: Wpisanie znaku ! (wykrzyknik) przed numerem pola powoduje, że ten sam tekst wypisuje się nie w postaci aktywnego odsyłacza ale w postaci uwagi; ponadto tekst wypisuje się zawsze, bez sprawdzania, czy jest to "odsyłacz" aktywny.

Przykład:

ST=Temat/okr.#/mak/www/kart/KHPBN#temat/okr.#–

–zob.#"100/a" #zob.#"110/a" #zob.#"111/a" #–

–zob.#"130/a" #zob.#"150/a" #zob.#"151/a" #–

–^#!"260/."–"260/i"–"260/a" #^#!"360/."–"360/i"–"360/a" #

powoduje wyświetlenie

AGRONOMIA ==> zob.Rolnictwo

AGRONOMIA ==> zt. odpowiednie tematy z określnikiem – rolnictwo,

np.: Rynek - rolnictwo

W pierwszym wierszu jest odsyłacz aktywny, "zob." wzięte z definicji **ST**; w drugim wierszu jest uwaga (odsyłacz nieaktywny), "zt." wzięte z zapisu w bazie.

Uwaga2: litery polskie w nazwach indeksów należy pisać albo w kodzie odpowiedniej bazy (indeksu1 – bazy pokazywanej, indeksu2 – bazy KHW) albo w kodzie, w którym baza jest pokazywana (zwykle Windows 1250); do wersji 1.32 w indeksie1 należało stosować kod w którym baza jest pokazywana (niezależnie w jakim kodzie jest ta baza), a w indeksie2 – kod bazy KHW. Aby wprowadzić polską literę w kodzie Windows 1250 należy nacisnąć lewy Alt, potem na numerycznej klawiaturze (tej, która jest z prawej strony) liczbę wg poniższej tabeli i puścić klawisz Alt:

	ą	ć	ę	ł	ń	ó	ś	ź	ż
małe	185	230	234	179	241	243	156	159	191
duże	165	198	202	163	209	211	140	143	175

Ograniczenia: liczba deklaracji **ST**: do 40, łączna liczba znaków: do 2000, łączna liczba deklarowanych podpól: do 250 (razem dla wszystkich deklaracji **ST**).

PRZYKŁAD:

```
ST=Temat/okr.#kart/khw#temat/okr.#zob.#"100/a" #zob.#"110/a" #  
ST=Hasło_przedm#kart/khw#temat/okr.-  
-#zob.#"100/."-"100/a"-"100/b"-"100/d"-  
-#zob.^też^#"500/."-"500/a"-"500/b" #
```

7.2.5. Dodatkowe odsyłacze w indeksie

Wyświetlanie indeksu polega na wyświetlaniu kolejnych jego wartości wraz z klawiszem oznaczonym kolejnym numerem; naciśnięcie tego klawisza powoduje wyświetlenie dokumentów wskazanych przez tę wartość. Zdarza się jednak, że tych dokumentów jest bardzo dużo (w dodatku ich kolejność jest przypadkowa), a użytkownika interesują tylko niektóre, np. ostatnio wprowadzone, albo z określoną datą wydania.

Aby to zadanie ułatwić wprowadzono *dotkowne odsyłacze w indeksie*. Wyobraźmy sobie, że mamy dwa indeksy:

- indeks **I1**, którego wartości wskazują bardzo wiele dokumentów oraz
- indeks **I2**, który ma stosunkowo niewiele wartości i którego wartości selekcionują dokumenty wskazane przez indeks **I1**.

Dobrym przykładem jest tu baza opisująca artykuły z czasopism i indeksy tytułów czasopism (**I1**) oraz daty wydania (**I2**). Przykład ten można obejrzeć pod adresem <http://mak.bn.org.pl/cgi-bin/makwww.exe?BM=25> (należy wybrać indeks *Tytuł_czasop*).

Dotkowne odsyłacze w indeksie polegają na tym, że wraz z każdą wartością z indeksu **I1** wyświetlane są (w postaci odsyłaczy) te wartości z indeksu **I2**, które są w danym przypadku "aktywne". Oczywiście taką selekcję można przeprowadzić korzystając z *Szukania zaawansowanego*, ale jest to trudniejsze i bardziej pracochłonne.

Dotkowne odsyłacze w indeksie wprowadza się opcją

$$S2=nazwa_I1\#nazwa_I2\#X\#N\#K$$

gdzie:

- *nazwa_I1* jest nazwą wyświetlanego indeksu,
- *nazwa_I2* jest nazwą indeksu, z którego pobierane są odsyłacze,
- X (opcjonalne) określa, czy wartości odsyłaczy wypisywać w kolejności malejącej (tylko litera **R** – reverse), czy rosnącej (inna wartość lub pominięcie parametru),
- N (opcjonalne) określa maksymalną liczbę odsyłaczy,
- K (opcjonalne, może być tylko 0 albo 1) określa, czy przy wartościach indeksu wyświetlać klawisz z numerem: 0 (wartość domyślna) – wyświetlać, 1 – pomijać; pomijanie klawisza z numerem ma sens tylko wtedy, gdy wszystkie wartości są "rozbite" wg indeksu określonego jako *I2*.

W omawianym przykładzie zastosowano komendę `S2=Tytuł_czasop#Rok_wyd.#`.

7.2.6. Komentarze przy wartościach w indeksie

Zacznijmy od przykładu. Niech będzie wyświetlany indeks tytułów czasopism. Dobrze by było, żeby dla każdego tytułu można było na żądanie wyświetlić informacje dodatkowe, takie jak nazwa wydawcy, częstotliwość, tematyka itp. Należałoby więc przy każdym tytule umieścić link np. do jakiegoś zbioru HTML, który te dodatkowe informacje by wyświetlał. W szczególności jeśli istnieje inna baza, która te informacje zawiera, to odpowiednie zbiory HTML dla każdego dokumentu w tej bazie można uzyskać wykonując program **IMPEKV** (z datą po 15.06.2011) i wybierając eksport typu **HTML**. Pozostaje jeszcze problem powiązania kolejnych wartości indeksu ze stworzonymi zbiorami; do tego służy lista zawierająca tytuły czasopism i nazwy utworzonych zbiorów; lista ta jest tworzona automatycznie w czasie wspomnianego eksportu programem **IMPEKV**, trzeba tylko pamiętać, aby przed nazwą pierwszego podpola wstawić znak # (jest to przypominane w czasie wywoływania eksportu).

Opisany przykład można obejrzeć pod adresem

<http://mak.bn.org.pl/cgi-bin/makwww.exe?BM=25> (należy wybrać indeks *Tytuł_czasop*).

Do zbudowania opisanego mechanizmu służy parametr **S3**, którego składnia jest następująca:

S3=nazwa_indeksu#miejsce_linku#tekst-1#adres-listy#tekst-2#

gdzie:

- *nazwa_indeksu* określa indeks, do którego mają być dołączone linki,
- *miejsce_linku* określa miejsce, w którym *link* ma być umieszczony:
 - 1 na początku wiersza (przed numerem)
 - 2 między numerem i wypisanym tekstem
 - 3 za wypisanym tekstem
 - 4 za dodatkowymi odsyłaczami, jeśli są
- *tekst-1* określa tekst wypisywany przed tekstem pobranym z listy,
- *adres-listy* określa nazwę listy,
- *tekst-2* określa tekst wypisywany za tekstem pobranym z listy.

Dla wskazanej powyżej bazy deklaracja **S3** jest następująca:

```
S3=Tytuł_czasop#3#&nbsp;<a^href="http://tytbtz/#spisbzt#-  
-^target="_blank"><img^src="/gif/forward.gif"  
-^alt="pokaż^opis^tego^czasopisma"^border="1"></a^>&nbsp;&nbsp;&nbsp;#
```

7.2.7. Przykład zbioru menu

\$U=http://mak.bn.org.pl/cgi-shl ; ścieżka do katalogu zawierającego
; program MAKWWW
\$F=Wróć do początku

\$IL=10 ;ile wartości indeksu wyświetlać
\$ID=10 ;liczba wyświetlanych dokumentów
\$IX=1 ;nie wracaj do spisu baz
\$I1=10 ;maks. licznik wartości w indeksie
\$I2=15 ;maks. licznik dokumentów
katalog^81-96 t:\bazy\kat M=(nazw.^)125(,),(^imię^)165,161[2,3] -
I=(8)[1,2,3,5,4]
katalog_97 t:\bazy\pb97 M=125(,),165,161[2,3] I=(4)[3,4,6,1]

7.3. Zbiór menub

Zbiór **menub** służy do wyświetlania własnych tekstów w czasie wyświetlania spisu baz; składa się z dwóch części, oddzielonych od siebie gwiazdką:

- część 1, wyświetlana przed listą baz,
- * oddziela część 1 od części 2,
- część 2, wyświetlana po liście baz.

Przykład zbioru **menub**

```
<H4><Center>Kliknij na wybranej bazie</Center></H4><BR><BR>  
*  
<BR>Za tydzień dołączymy następane bazy<BR>
```

7.4. Zbiory menui i menuj

Zbiory **menui** i **menuj** służą do wyświetlania własnych tekstów w czasie wyświetlania spisu indeksów:

- gdy wyświetlana jest tylko część **A** teksty są pobierane ze zbioru **menui**; jeśli zbiór **menui** istnieje, to pomijany jest tekst "Wybierz indeks, który chcesz obejrzeć" (albo – gdy jest tylko jeden indeks – "Wyszukiwanie wg jednego indeksu"),
- gdy wyświetlana jest także część **B** i/lub **C** teksty są pobierane ze zbioru **menuj**; jeśli zbiór **menuj** istnieje, to pomijane są śródtytuły ("SZUKANIE, SPOSÓB ...") oraz komentarze ("Szukanie wg wielu indeksów", "Można także szukać ...").

Zbiór **menui** składa się z pięciu części, a zbiór **menuj** z dziewięciu części oddzielonych od siebie gwiazdką; zamiast opisywać miejsce wypisywania poszczególnych części proponuje się założenie natępujących zbiorów **menui** i **menuj**:

 11111111111

*

 22222222222

*

 33333333333

*

.....

*

 88888888888

*

 99999999999

i zobaczenie, gdzie wyświetlają się poszczególne fragmenty tego zbioru.

Przykład zbioru **menui**

<H4><Center>Kliknij na wybranym indeksie</Center></H4>

*

objaśnienia ...

*

Jesli Ci się podobało zadzwoń ...

7.5. Zbiór menui

Zbiór **menui** służy do wyświetlania własnych tekstów w czasie wyświetlania indeksu; składa się z trzech części, oddzielonych od siebie gwiazdką:

- część 1, wyświetlana na początku ekranu, przed tekstem BAZA ...,
- * oddziela część 1 od części 2,
- część 2, wyświetlana po tekście BAZA ..., przed klawiszami i wartościami z indeksów,
- * oddziela część 2 od części 3,
- część 3, wyświetlana po wartościach z indeksów i klawiszach.

Przykład zbioru **menui**

<H4><Center>Kliknij na wybranym haśle</Center></H4>

*

objaśnienia ...

*

Kliknij "dalej" jesli chcesz ...

7.6. Zbiory menui i menui

Zbiory **menui** i **menui** służą do wyświetlania własnych tekstów w czasie wyświetlania listy dokumentów (**menui**), a także rozwinięcia dokumentów (**menui**); każdy z tych zbiorów składa się z czterech części, oddzielonych od siebie gwiazdką:

- część 1, wyświetlana na początku ekranu, przed tekstem BAZA ...,
- * oddziela część 1 od części 2,
- część 2, wyświetlana po tekście BAZA ..., przed klawiszami i dokumentami,
- * oddziela część 2 od części 3,
- część 3, wyświetlana po dokumentach, przed klawiszami na dole,
- * oddziela część 3 od części 4,
- część 4, wyświetlana po klawiszach na dole.

Przykład zbioru **menud**

```
<H4>Kliknij na wybranym numerze</H4><BR><BR>
```

*

```
<BR><a href=...>objaśnienia ...</a><BR>
```

*

```
<BR>Kliknij "rozwiń" jesli chcesz ...<BR>
```

*

```
<BR>Kliknij "ciąg_dalszy" jesli chcesz ...<BR>
```

UWAGA: jeśli na dole ekranu nie wypisano klawiszy (wyświetlono mniej niż ID dokumentów), to część 4 występuje bezpośrednio po części 3.

7.7. Zbiór **menustyl.css**

Zbiór **menustyl.css** pozwala definiować style dla wypisywanych klawiszy; adres tego zbioru (może się inaczej nazywać) musi być określony parametrem **KS**, np. \$KS=styl.css. Budowa tego zbioru jest zgodna z wymaganiami HTML, a jego przykład podany jest poniżej. Definiowane style muszą mieć nazwy zgodne z poniższą tabelką:

nazwa stylu	opis
<i>submit1</i>	klawisze z nazwami baz (gdy IB nie jest 1) lub z numerami baz (gdy IB=1); jeśli IB nie jest 1 (czyli nazwy baz są wpisywane do klawiszy) w nazwie bazy nie wolno używać znaków < i >, a więc nie można wpisywać wyrażeń HTML; ponadto, jeśli IB nie jest 1 i określono styl <i>submit1</i> , to zaleca się zdefiniowanie (w tym stylu) szerokości klawiszy i określenie IB=99 (wówczas przeglądarka decyduje ile baz pokazać w jednym wierszu)
<i>submit2</i>	klawisze z numerami indeksów (gdy II=1)
<i>submit3</i>	klawisze z nazwami indeksów (gdy II nie jest 1); w tym przypadku zaleca się zdefiniowanie (w tym stylu) szerokości klawiszy i określenie II=99 (wówczas przeglądarka decyduje ile indeksów pokazać w jednym wierszu)
<i>submit4</i>	klawisze z numerami przy wartościach w czasie wyświetlania strony z wartościami indeksu
<i>submit5</i>	klawisze z numerami dokumentów w czasie wyświetlania listy dokumentów
<i>submit6</i>	klawisze "funkcyjne" (oprócz <i>szukanie zaawansowane</i> i <i>drukuj</i>), takie jak <i>zmień indeks</i> , <i>wrót do indeksu</i> , <i>rozwiń</i> itp
<i>submit7</i>	klawisz <i>szukanie zaawansowane</i>
<i>submit8</i>	klawisz <i>drukuj</i>
<i>submit9</i>	klawisz <i>pobierz (ISO)</i> (przy kolejnych dokumentach)
<i>submit10</i>	klawisz <i>pobierz wszystkie (ISO)</i>
<i>text1</i>	okienko do wprowadzania tekstu przy wyświetlaniu indeksu
<i>text2</i>	okienko do wprowadzania wartości (dla określonego indeksu) przy 2. i 3. sposobie wyszukiwania
<i>text3</i>	pole do wprowadzania słów przy 3. sposobie wyszukiwania
<i>radio1</i>	przycisk radiowy dla wyboru i / lub (przy 2. i 3. sposobie wyszukiwania)
<i>radio2</i>	przycisk radiowy dla wyboru języka
<i>button1</i>	przycisk "znak zapytania" służący do rozwinięcia indeksu (przy 2. i 3. sposobie wyszukiwania)
<i>button2</i>	klawisz "ZAMÓW"
<i>select1</i>	okienko z rozwijaną nazwą indeksu (przy 2. i 3. sposobie wyszukiwania)

PRZYKŁAD

```
.submit1 {background-color: yellow; width: 350px }
.submit2 {background-color: pink; }
.submit6 {background-color: cyan; }
.text1 {background-color: pink; width: 400px }
.radio2 {background-color: yellow; }
```

7.8. Licznik dostępów

Aby włączyć licznik licznik dostępów trzeba założyć (tam, gdzie jest baza) zbiór tekstowy o nazwie takiej jak baza i rozszerzeniu *.lic*; zbiór musi zawierać datę dzisiejszą w postaci: rrrr.mm.dd (np: 2003.04.18) i musi mieć prawo modyfikowania przez wszystkich. Dla wyświetlania licznika trzeba ustawić I8=1; ten parametr musi być podany przy parametrach ogólnych, przy bazie można go ewentualnie zmienić.

7.9. Zbiór INFO

Zbiór INFO służy do przesłania do użytkowników dowolnego komunikatu. Tekst z tego zbioru jest wyświetlany na każdej stronie; znaki nowej linii są zamieniane na
. Zbiór INFO (jeśli istnieje) musi być zapisany w tym samym katalogu, co program MAKWWW.

PRZYKŁAD ZBIORU INFO

<H4>UWAGA </H4>29 lutego b.r. nasze strony nie będą dostępne. Przepraszamy

7.10. Odsyłacze

W wyświetlanych dokumentach określone podpole można traktować jako odsyłacz (LINK); odsyłacz może prowadzić np. do określonej wartości w indeksie w tej samej bazie lub do innej strony w Internecie. Szczególnym rodzajem odsyłacza jest skierowanie od wartości wyświetlanego pola lub podpola do indeksu, do którego to pole (podpole) należy. Dla potrzeb niniejszego opisu odsyłacz od pola będzie nazywany odsyłaczem złożonym i będzie opisany w punkcie 7.10.4; odsyłacz od podpola będzie nazywany odsyłaczem prostym i będzie opisany w punkcie 7.10.5.

7.10.1. Ogólne zasady budowania odsyłaczy

Aby na podpolu zbudować odsyłacz trzeba:

- określić to podpole przez parametr XP1=*n*, gdzie *n* jest numerem podpola (patrz pkt. 7.2.1.); w opisie podpole to nazywamy odsyłaczowym
- "obudować" treść tego podpola wybranymi tekstami

Ponieważ poniższy opis jest trochę skomplikowany, zacznijmy od przykładu:

PRZYKŁAD

Załóżmy, że w podpolu o numerze 400 (to nie nazwa podpola lecz jego numer!) są symbole bibliotek, np. WA N, WR U, L 123 itd. Te symbole chcemy wyświetlić jako odsyłacze, czyli wypisać odpowiednio:

```
<a href="http://999.999.999.999/form1.htm">WA N</a>  
<a href="http://999.999.999.999/form2.htm">WR U</a>  
<a href="http://999.999.999.999/form3.htm">L 123</a>
```

Zauważmy, że te teksty składają się z kilku elementów:

- a) stały tekst `<a href="http://999.999.999.999/`
- b) zmienny tekst `form1, form2, form3 ...`
- c) stały tekst `.htm">`
- d) tekst z podpola odsyłaczowego `WA N, WR U, L 123 ...`
- e) stały tekst ``

Punkty a) - c) są "obudową" wypisywaną PRZED treścią podpola odsyłaczowego, punkt e jest "obudową" wypisywaną PO treści tego podpola.

TWORZENIE "OBUDOWY"

Teksty do "obudowania" podpola odsyłaczowego można brać z:

- a) stałych tekstów zadeklarowanych parametrami `XT1 ... XT8`
- b) innego podpola, zwanego podpolem stowarzyszonym i deklarowanego przez `XP2=n` (n jest jego numerem)
- c) specjalnej listy "zamieniającej" zawartość podpola odsyłaczowego na odpowiedni tekst; lista jest deklarowana przez `XL=nazwa_listy`

Program tworzy "obudowę" podpola odsyłaczowego następująco:

- szuka podpola stowarzyszonego (w tym samym wystąpieniu pola co podpole odsyłaczowe); oznaczmy to podpole przez `P`
- jeśli podpola stowarzyszonego nie ma (nie zadeklarowano `XP2` albo nie występuje w tym polu), to szuka w zbiorze "lista odsyłaczy" (budowa tego zbioru - patrz dalej) tekstu odpowiadającego treści podpola odsyłaczowego; oznaczmy ten tekst przez `L`
- w zależności od tego, czy znaleziono `P` i `L` program wypisuje przed i po podpolu odsyłaczowym następujące teksty:

gdz:	PRZED	PO
brak podpola stow. i listy	T1	T2
jest podpole stowarzyszone P	T3 P T4	T5
brak podpola P, jest lista L	T6 L T7	T8

PRZYKŁADU CIĄG DALSZY

Możemy postąpić dwojako:

- Zmienne teksty `form1, form2, form3 ...` umieścić w każdym dokumencie w podpolu stowarzyszonym, a stałe teksty opisane w punktach a) c) i e) zadeklarować odpowiednio jako `XT3, XT4 i XT5`
- Stałe teksty opisane w punktach a) c) i e) zadeklarować odpowiednio jako `XT6, XT7 i XT8`, a zmienne teksty `form1, form2, form3 ...` umieścić na liście jako odpowiedniki treści podpola odsyłaczowego:

`WA^N` `form1` ;znak ^ zastępuje spację
`WR^U` `form2`
`L^123` `form3`

Pierwszy sposób jest lepszy, gdy treść podpól odsyłaczowych w zasadzie nie powtarza się (np. każdy dokument opisuje jedną bibliotekę i zawiera m.in. jej symbol); drugi sposób jest lepszy, gdy treść podpól odsyłaczowych często się powtarza (np. w katalogu centralnym dla każdej książki podano, w której bibliotece się znajduje).

Zauważmy ponadto, że jeśli zadeklarujemy

```
XT1=<a href="http://999.999.999.999/form0.htm">
```

```
XT2=</a>
```

to dla tych podpól odsyłaczowych, dla których nie zbudowano ani podpól stowarzyszonych, ani wartości na liście będzie standardowy odsyłacz do form0.

7.10.2. Wiele odsyłaczy

Zbudowane w powyższy sposób odsyłacze można określić dla wielu (do 30) podpól; W tym celu należy powtórzyć deklaracje XP1, XP2, XT1 ... XT8, przy czym każdy taki ciąg musi się zaczynać od XP1. **Uwaga:** dla podpól, dla których ustawiono **XP1**=*podpole* znaczenie deklaracji kodowania (ustawionej przez **I5**) jest odwrotne.

Jeśli dla wielu podpól chcemy zbudować takie same odsyłacze i podpole odsyłaczowe jest jednocześnie podpolem stowarzyszonym, to po zadeklarowaniu **XP1**, **XP2**, **XT3**, **XT4**, **XT5** można zadeklarować **XR1**=*podpole* co oznacza: ustaw **XP1**=*podpole* oraz **XP2**=*podpole*, a **XT3**, **XT4**, **XT5** przenieś z poprzedniej definicji.

7.10.3. Lista odsyłaczy

Lista jest zbiorem tekstowym, w którym każdy wiersz składa się z dwóch elementów oddzielonych od siebie spacją:

a) tekst "wzorzec", służący do znalezienia wiersza odpowiadającego opracowywanemu podpolu odsyłaczowemu. W tekście tym mogą być umieszczone znaki ? (oznacza dowolny jeden znak) oraz * (oznacza dowolny ciąg znaków, kończy porównywanie),

b) tekst wypisywany jako część "obudowy" odsyłacza.

UWAGA: we wzorcu duże i małe litery są utożsamiane, w tekście wypisywanym nie są.

PRZYKŁAD LISTY:

WA*	form1	; dla symboli zaczynających się od WA
WR^U	form2	; dla WR U
?^N	form2	; dla symboli, które mają do 4 dowolnych
??^N	form2	; znaków, potem spację i literę N
???^N	form2	
????^N	form2	
?????^N	form2	
??????^N	form2	

7.10.4. Odsyłacze złożone

Odsyłacz złożony prowadzi od wyświetlanego pola do indeksu (złożonego), do którego to pole należy (chyba, że określono inny indeks, patrz dalej). Wprowadzono dwa typy odsyłaczy złożonych:

- odsyłacze typu 1: pole jest wyświetlane zgodnie z zadeklarowaną maską, a zbudowany na całym polu odsyłacz prowadzi do wartości pierwszego ciągu w tym indeksie,
- odsyłacze typu 2: pole jest wyświetlane zgodnie z zadeklarowaną maską oraz odsyłaczami zbudowanymi na poszczególnych podpolach, tak, jak to opisano w poprzednich punktach; za polem wypisane są w kolejnych wierszach odsyłacze do poszczególnych ciągów wprowadzonych do odpowiedniego indeksu.

Wyjaśnijmy to na przykładzie (wziętym wprawdzie z formatu MARC BN, ale to nie jest istotne). Załóżmy, że w polu 100 zapisane są następujące dane:

```
100 %1 Jan Paweł %3 II %5 papież %d 1920-2005 %k A. J. %p Jawień Andrzej  
%w Wojtyła Karol %n 2
```

Założmy ponadto, że na polu **100** zbudowany jest indeks **Autor**, który zawiera następujące ciągi: **1-2-3-4-5-6-d, k, p, o, s, r, w** oraz **m**. Do indeksu **Autor** zostaną wpisane następujące ciągi: **JAN PAWEŁ II PAPIEŻ 1920-2005, A J, JAWIEŃ ANDRZEJ** oraz **WOJTYŁA KAROL**.

Pole 100 może być różnie wyświetlane, w zależności od maski, np.

- **Jan Paweł II, papież,**
- **AUT: Jan Paweł II, papież, A. J., Jawień Andrzej, Wojtyła Karol,**
- **100iz %1 Jan Paweł %3 II %5 papież %d 1920-2005 %k A. J. %p Jawień Andrzej %w Wojtyła Karol %n 2.**

Przy zastosowaniu odsyłacza typu 1 zawsze cały wyświetlony tekst jest zaznaczony jako odsyłacz, np. (podane poniżej odsyłacze pokazują sposób wyświetlania, ale nigdzie nie odsyłają):

Jan Paweł II, papież, A. J., Jawień Andrzej, Wojtyła Karol

Powyższy zapis (odsyłacz typu 1) odsyła do **JAN PAWEŁ II PAPIEŻ 1920 2005**, mimo, że nie wszystkie elementy pola (np. daty życia) zostały wyświetlone.

Przy zastosowaniu odsyłacza typu 2 fragmenty wyświetlonego tekstu mogą być samodzielnymi odsyłaczami (np. **Wojtyła Karol, Jawień Andrzej** itd. mogą odsyłać do odpowiednich portretów, albo do odpowiedniego hasła w kartotece haseł wzorcowych), a pod tekstem pola będą wyświetlone odsyłacze do wszystkich ciągów tworzonych z tego pola, np.:

Jan Paweł II, papież, A. J., Jawień Andrzej, Wojtyła Karol

```
====> Jan Paweł - II - papież - 1920-2005
```

```
====> A. J.
```

```
====> Jawień Andrzej
```

```
====> Wojtyła Karol
```

W pierwszym wierszu powyższego zapisu (odsylacz typu 2) każdy element odsyła gdzie indziej, a kolejne wiersze odsyłają do odpowiednich wartości w indeksie: **JAN PAWEŁ II PAPIEŻ 1920 2005, A J, JAWIEŃ ANDRZEJ** oraz **WOJTYŁA KAROL**.

Odsyłacze typu 1 są czytelniejsze, ponadto odsyłają do (zwykle głównego) ciągu, niezależnie od tego, czy wyświetlamy wszystkie podpola pola, czy tylko niektóre; nie dają one jednak możliwości odesłania od niektórych podpól tego pola. Odsyłacze typu 2 są mniej czytelne, ale dają większe możliwości.

Dla zbudowania odsyłaczy typu 1 należy w menu użyć parametru **XY=numer pola**, a dla odsyłaczy typu 2 – **XZ=numer pola**. Za numerem pola można napisać dwukropek i numer indeksu, do którego budowany odsylacz ma odsyłać. Parametry **XY** oraz **XZ** można powtórzyć do 200 razy (łącznie).

7.10.5. Odsyłacze proste

Odsylacz prosty prowadzi od wyświetlanego podpola do indeksu prostego, do którego to podpole należy (chyba, że określono inny indeks, patrz dalej). Odsylacz prosty można zbudować deklarując parametry **XP1**, **XP2**, **XT3**, **XT4** oraz **XT5**, np.:

```
XP1="100/a"
```

```
XP2="100/a"
```

```
XT3=<A^HREF=/cgi-bin/makwww.exe?BM=1&IM=03&TX=
```

```
XT4=">
```

```
XT5=</A>
```

Dzięki wprowadzonemu parametrowi **XY** można ten odsylacz zbudować prościej: **XY=numer_podpola**, np. **XY="100/a"**. Za numerem podpola można napisać dwukropek i numer indeksu, do którego budowany odsylacz ma odsyłać.

Specjalna opcja **XY=-1** powoduje zbudowanie odsyłaczy dla wszystkich podpól indeksowanych; dotyczy to jednak tylko tych indeksów prostych, które są wyświetlane i które nie uwzględniają opcji specjalnych (np. indeks słów, pomijanie tekstów w nawiasach itp). Opcja specjalna jest stosowana dopiero po zbudowaniu odsyłaczy zadeklarowanych parametrem **XY** z podaniem podpola.

Parametry **XY** (nie licząc opcji specjalnej) oraz **XZ** (opisany w poprzednim punkcie) można powtórzyć do 200 razy (łącznie).

7.11. Teksty dodatkowe

7.11.1. Uwagi ogólne

W czasie wyświetlania listy dokumentów można dopisać własne teksty (podane w nawiasie symbole są wyjaśnione w następnym punkcie):

- na początku listy (symbol 1000),
- przed każdym dokumentem na liście (symbol 1021),
- za każdym dokumentem na liście (symbol 1029),
- na końcu listy (symbol 1009).

W czasie wyświetlania (zarówno w postaci tekstu, jak i w postaci tabeli) rozwinięcia dokumentów można też dopisać własne teksty; w poniższym opisie "ppp/." oznacza symbol pola (w masce 0), a "ppp/q" – symbol podpola.

gdzie dodatkowy tekst jest wyświetlany	symbol dla tekstu	symbol dla tabeli
na początku ciągu dokumentów	1010	1060
przed każdym dokumentem	1031	1081
przed nazwą pola (patrz uwaga 1)	"ppp/."0 (0xxx)	"ppp/."a
przed treścią pola	"ppp/."9 (9xxx)	"ppp/."b
przed nazwą podpola (patrz uwaga 1):		
pierwsze podp. wyśw. w danym polu	"ppp/q"3 (3xxx)	"ppp/q"d
nie pierwsze, poprzednie identyczne	"ppp/q"4 (4xxx)	"ppp/q"e
nie pierwsze, poprzednie inne	"ppp/q"5 (5xxx)	"ppp/q"f
za każdym wyświetlanym podpołem:		
ost. podp. wyświetlane w danym polu	"ppp/q"6 (6xxx)	"ppp/q"g
nie ostatnie, następne identyczne	"ppp/q"7 (7xxx)	"ppp/q"h
nie ostatnie, następne inne	"ppp/q"8 (8xxx)	"ppp/q"i
za każdym wyświetlanym polem	"ppp/q"2 (2xxx)	"ppp/q"c
za każdym dokumentem	1039	1089
na końcu ciągu dokumentów	1019	1069

Uwaga 1: w tym przypadku nie jest wyświetlana nazwa pola lub podpola.

Uwaga 2: zamiast "ppp/."n lub "ppp/q"n (dla n=0...8) można napisać liczbę 1000 * n + numer pola/podpola (ten zapis podano w nawiasie, xxx jest numerem pola/podpola); taki zapis obowiązywał do wersji 1.36, dlatego jest w dalszym ciągu dopuszczalny.

Zarówno przy wyświetlaniu listy dokumentów jak i przy wyświetlaniu rozwinięcia dokumentów teksty przed i za dokumentem (symbole 1021, 1029, 1031, 1039, 1081 oraz 1089) mogą zawierać symbol "%d", w miejsce którego jest wpisywany numer kolejny wyświetlanego dokumentu. Ponadto w tekście wypisywanym za rozwinięciem

dokumentem (symbole 1039 i 1089) można wpisać treść dowolnego podpola (lub kilku podpól); w tym celu trzeba programem **INI** (F1, potem Shift + F9) wyznaczyć numer podpola (*n*) i do tekstu wpisać "%*n*".

7.11.2. Lista tekstów

Aby wstawić omawiane teksty trzeba w **menu** zadeklarować nazwę zbioru, który zawiera listę tekstów (polecenie: P=*lista*); każdy wiersz tego zbioru składa się z:

- symbolu, określającego miejsce do wstawienia tekstu; wartości symboli podano w poprzednim punkcie (patrz także uwaga niżej),
- spacji, oddzielającej symbol od tekstu,
- tekstu, który ma być wstawiony; tekst można przenieść do następnego wiersza stawiając na jego końcu myślnik.

Uwaga: Bezpośrednio za symbolem pola lub podpola (czyli np. za "100/."0 lub "100/1"3) można wpisać w nawiasach dowolny ciąg znaków (np. "100/."0(01) lub "100/1"3(ab)), który oznacza: dopisz tekst tylko wtedy, gdy wskazane podpole (lub pierwsze podpole, gdy wskazano pole) zaczyna się od podanego ciągu znaków; w tym ciągu ? (znak zapytania) oznacza dowolny znak. Dla nazwy pola i podpola bezpośrednio za nawiasem zamykającym można dopisać znak minus, który oznacza: pomini to pole lub podpole jeśli warunek jest spełniony.

PRZYKŁAD LISTY TEKSTÓW

tekst	komentarz
1010 początek dokumentów	na początku (nie w tabeli) wypisz tekst "początek dokumentów"
1031 <H4>Dokument %d</H4>	przed każdym dokumentem (nie w tabeli) wypisz słowo "Dokument" i jego kolejny numer
"100/."0 Autor:	zamiast nazwy pola 100 (nie w tabeli) wypisz tekst "Autor:"
"100/."a Autor:	zamiast nazwy pola 100 (w tabeli) wypisz tekst "Autor:"
"692/x"8 ,	za podpołem 692/x, jeśli następne podpole jest inne wypisz przecinek (ale nie w tabeli)
"246/."a(?) TYTUŁ INDYW.	jeśli drugi wskaźnik w polu 246 jest 2, to zamiast nazwy pola (w tabeli) wypisz "TYTUŁ INDYW."
"246/."a(13) INNY TYTUŁ	jeśli pierwszy wskaźnik w polu 246 jest 1 a drugi 3, to zamiast nazwy pola (w tabeli) wypisz "INNY TYTUŁ"
"246/."a(3?)-	jeśli pierwszy wskaźnik w polu 246 jest 3 a drugi dowolny, to (w tabeli) pomini to pole
1019 koniec dokumentów	na końcu (nie w tabeli) wypisz tekst "koniec dokumentów"

7.12. Zamiany

7.12.1. Uwagi ogólne

W czasie wyświetlania listy dokumentów oraz rozwinięcia dokumentów można zamienić wyświetlane teksty innymi tekstami; służy to głównie do zamiany zapisanych w bazie kodów na odpowiednie kody HTML. Wyjaśnia to podany niżej przykład.

7.12.2. Lista zamian

W celu dokonywania takich zamian należy zbudować listę zamian i w **menu** zadeklarować $Z=lista$, gdzie *lista* jest ścieżką dostępu do odpowiedniego zbioru. Każda wiersz tego zbioru opisuje jedną operację zamiany i zawiera:

- dowolny znak, zwany separatorem; znak ten w tym wierszu nie może występować ani w tekście zamienianym, ani zamieniającym,
- tekst zamieniany,
- separator,
- tekst zamieniający,
- separator.

PRZYKŁAD LISTY ZAMIAN Załóżmy, że w bazie przyjęto kody: $\sim B$ (początek kursywy), $\sim K$ (koniec kursywy), $\sim E$ (początek wytłuszczenia) i $\sim F$ (koniec wytłuszczenia); aby zaznaczone w bazie teksty były wyświetlone kursywą lub wytłuszczone należy w **menu** odpowiednio zadeklarować $Z=...$ i zbudować następującą listę:

```
/~B/<I>/ ; zamień ~B na <I>, separatorem jest znak "/"  
"~K"</I>" ; zamień ~K na </I>, separatorem jest cudzysłów  
/~E/<B>/ ; zamień ~E na <B>, separatorem jest znak "/"  
"~F"</B>" ; zamień ~F na </B>, separatorem jest cudzysłów
```

7.13. Zmiana nazw klawiszy

Standardowe nazwy klawiszy, takie jak *zmień_bazę*, *wróc_do_indeksu* itp. można zastąpić własnymi nazwami; deklaruje się to w menu komendą **KL=XNtekst**, gdzie:

- *X* określa język, którego zmiana dotyczy: A - angielski, P - polski; duże i małe litery są utożsamiane,
- *N* określa który klawisz zmieniamy, zgodnie z nast. tabelką:

<i>N</i> dotychczasowy tekst	<i>N</i> dotychczasowy tekst
a zmień_bazę / Change_database	b zmień_indeks / Change_index
c wróć_do_indeksu / Return_to_index	d wróć_do_listy / Return_to_list
e szukaj / Search	f początek / Start_of_index
g cofnij / Previous	h dalej / Next
i rozwiń / More_info	j ciąg_dalszy / Next
k MARC / MARC	

- *tekst* jest nową nazwą klawisza; spacje - jak zawsze - muszą być zastąpione przez ^ (daszek), ale tekst jest wypisywany tylko do spacji (dlatego zaleca się używanie podkreślenia zamiast spacji); długość tekstu - do 20 znaków. Tekst MUSI być napisany w kodzie MAZOVII.

Jeśli łączna długość tekstów + 3 razy liczba deklaracji **KL** przekroczy 225, to następne deklaracje będą pominięte.

Przykład: **KL=PhPgDn** oznacza zastąpienie polskiego (pierwszy znak: **P**) tekstu *dalej* (drugi znak **h**) tekstem **PgDn**.

8. Zamawianie

8.1. Zmiany w kolejnych wersjach

- Zmieniono polecenie **\$J i \$J1** (31.10.2011).
- Dopisano polecenie **\$J1**, rozszerzono parametr **ID** (13.07.2011).
- Dopisano (do określenia treści zamówienia) polecenie **\$J** (11.07.2011).
- Usunięto wypisywanie identyfikatora w okienku rezerwacji; identyfikator można wyświetlić na żądanie - zob. nowy parametr **II** (24.10.2008).
- Dodano interpretację nazwy statusu (patrz parametr **ID**) (24.09.2008).
- Umożliwiono pisanie danych bibliotecznych "w słupku" (24.09.2008).

8.2. Uwagi ogólne

Opcja *zamawianie* polega na wyświetleniu wraz z informacjami o egzemplarzach klawisza **ZAMÓW**, którego naciśnięcie powoduje uruchomienie programu **makwwr.exe** umożliwiającego (w drodze konwersacji) wpisanie do zbioru (na serwerze) określonego tekstu. Po wydrukowaniu tego zbioru otrzymuje się zamówienia (rewersy) w postaci drukowanej.

Aby wyświetlił się klawisz **ZAMÓW** konieczne jest podanie w zbiorze *menu* parametrów **REZ1** i **REZ2**; pozostałe opisane niżej parametry są opcjonalne.

Parametry sterujące zamawianiem są następujące:

składnia	opis
REZ1 = <i>n</i>	<i>n</i> określa miejsce wypisania klawisza ZAMÓW : <i>n</i> = 1 – przy każdej pozycji <i>n</i> = 2 – przy słowie "egzemplarze" <i>n</i> = 3 – po wszystkich pozycjach <i>n</i> = 4 – przy każdej niewypożyczonej pozycji <i>n</i> = 5 – po wszystkich pozycjach jeśli były pozycje niewypożyczone
REZ2 = <i>tekst</i>	<i>tekst</i> określa zbiór ustalający parametry dla programu makwwr.exe oraz wzór zamówienia; zbiór ten jest niżej opisany
REZ3 = <i>tekst</i>	<i>tekst</i> (do 1000 znaków) wypisywany przed klawiszem ZAMÓW
REZ4 = <i>tekst</i>	<i>tekst</i> (do 1000 znaków) wypisywany za klawiszem ZAMÓW
REZ5 = <i>tekst</i>	<i>tekst</i> (do 30 znaków) wypisywany zamiast słowa ZAMÓW
REZS = <i>n</i>	<i>n</i> określa szerokość okienka (w punktach) otwieranego dla programu makwwr.exe ; domyślnie: 410
REZW = <i>n</i>	<i>n</i> określa wysokość okienka (w punktach) otwieranego dla programu makwwr.exe ; domyślnie: 285

8.3. Zbiór ustalający parametry dla programu makwvr.exe

Zbiór ustalający parametry dla programu **makwvr.exe** jest określony w zbiorze *menu* parametrem **REZ2**. Zbiór składa się z dwóch części oddzielonych wierszem zaczynającym się od gwiazdki:

- opis parametrów
- *
- opis zamówienia

Opis parametrów jest zbudowany tak, jak opis ogólnych parametrów w zbiorze **menu** (tzn parametrów zaczynających się od znaku \$). Znaczenie parametrów podane jest niżej; jeśli znaczenie parametru jest takie samo, jak w menu, to na początku opisu dodano tekst "(jak w *menu*)".

składnia	opis
U= <i>tekst</i>	(jak w <i>menu</i>) tekst jest pełną ścieżką dostępu do katalogu zawierającego program MAKWVR (kończy się nazwą katalogu, bez kreski ukośnej); jeśli określono I7=1, to na końcu tej ścieżki trzeba dopisać /makwvr.exe; parametr obowiązkowy
REZC= <i>tekst</i>	<i>tekst</i> określa pełną ścieżkę do bazy czytelników; parametr obowiązkowy
REZK= <i>tekst</i>	<i>tekst</i> określa pełną ścieżkę do bazy książek; parametr obowiązkowy
REZH= <i>numer</i>	<i>numer</i> określa numer podpola w bazie czytelników, w którym zapisane jest hasło; brak parametru oznacza brak hasła
T= <i>tekst</i>	<i>tekst</i> określa pełną ścieżkę do zbioru, w którym mają być zapisywane zamówienia; domyślnie: zbiór o nazwie takiej jak baza książek i rozszerzeniu <i>txt</i> ; zbiór ten musi mieć uprawnienia pozwalające wszystkim użytkownikom dopisywanie do niego
IW= <i>n</i>	(jak w <i>menu</i>) <i>n</i> - kod dla wyświetlania polskich liter: 0 - bez polskich liter 1 - ISO-8859-2 (domyślnie) 2 - Windows-1250
I7= <i>n</i>	(jak w <i>menu</i>) <i>n</i> - określa znaczenie parametru U (domyślnie I7=0): I7=0: U= określa katalog zawierający program makwvr.exe, I7=1: U określa pełną ścieżkę dostępu do programu makwvr.exe (czyli U=.../makwvr.exe)
KK= <i>tekst</i>	(jak w <i>menu</i>) 6 znaków, określających kolor liter; domyślnie: FFFFFFFF
KT= <i>tekst</i>	(jak w <i>menu</i>) 6 znaków, określających kolor tła; domyślnie: FFFFFFFF
KH= <i>tekst</i>	(jak w <i>menu</i>) 6 znaków, określających kolor kreski poziomej; domyślnie: FFFFFFFF
KB= <i>tekst</i>	(jak w <i>menu</i>) tekst do 2000 znaków, określających "tapetę"; domyślnie: brak
KD= <i>tekst</i>	(jak w <i>menu</i>) tekst do 1000 znaków wpisywany przed </HEAD>; domyślnie: brak

KA= <i>tekst</i>	(jak w <i>menu</i>) tekst do 1000 znaków wypisywany na początku każdej strony; domyślnie: brak
KZ= <i>tekst</i>	(jak w <i>menu</i>) tekst do 1000 znaków wypisywany na końcu każdej strony; domyślnie: brak
KAnn= <i>tekst</i>	tekst do 800 znaków wypisywany w ustalone miejsca w zależności od <i>nn</i> ; miejsce wstawiania najlepiej określić eksperymentalnie; domyślnie: brak gdy <i>nn</i> =01 ... 07: na pierwszej stronie (wypełnianie zamówienia) gdy <i>nn</i> =11 ... 13: na drugiej stronie (potwierdzenie zamówienia)
KS= <i>style</i>	(jak w <i>menu</i>) patrz " zbiór menustyl.css " (pkt. 7.7.)
II= <i>numer</i>	<i>numer</i> określa czy wypisywać identyfikator w okienku: II=0 – nie wypisywać, II=1 – wypisywać; domyślnie: nie wypisywać
IZ= <i>numer</i>	<i>numer</i> określa liczbę znaków w jednej kolumnie; domyślnie: 80
IX= <i>numer</i>	<i>numer</i> określa liczbę kolumn; domyślnie: 1
IY= <i>numer</i>	<i>numer</i> określa liczbę spacji między kolumnami; domyślnie: 5
IM= <i>numer</i>	<i>numer</i> określa liczbę spacji po złamaniu wiersza; domyślnie: 0
IF= <i>numer</i>	<i>numer</i> określa czy wypisywać znak nowej strony na końcu zamówienia: IF=0 – nie wypisywać, IF=1 – wypisywać; domyślnie: nie wypisywać
IL= <i>numer</i>	<i>numer</i> określa kod, w którym wypisywać zamówienie: IL=0: w takim kodzie, w jakim wyświetlane są litery (wartość domyślna) IL=1: w kodzie IBM Latin 2, ponadto na początku zamówienia wypisać tekst inicjujący IBM Latin 2 na drukarce (uwaga: ten tekst nie dla wszystkich drukarek działa poprawnie) IL=2: w kodzie IBM Latin 2 IL=3: w kodzie bazy
IV= <i>numer</i>	<i>numer</i> określa liczbę danych bibliotecznych wypisywanych w jednym zamówieniu; jeśli zamówienie ma więcej danych bibliotecznych jest dzielone na części; domyślnie IV =5000 (praktycznie - bez podziału)
ID= <i>ciąg znaków</i>	<i>ciąg znaków</i> określa dane biblioteczne, których nie wypisywać w zamówieniu; znaki w tym ciągu mają następujące znaczenie: W - pozycje wypożyczone, R - pozycje zarezerwowane, cyfra - pozycje o statusie równym podanej cyfrze; kolejność znaków dowolna. Przykład: ID=W15 oznacza: nie wypisywać danych o książkach wypożyczonych i książkach o statusie 1 i 5. Uwaga: jeśli w bazie określono nazwy statusów (np. status 5 nazwano "TYLKO W CZYT"), to ta nazwa też jest brana pod uwagę; tekst w bazie może być dłuższy niż nazwa statusu (np. "TYLKO W CZYTELNI"), małe i duże litery są utożsamiane

8.4. Wzór zamówienia

Treść zamówienia jest pobierana z:

- stałych tekstów (np. "Biblioteka..." lub "uprzejmie proszę..."),
- danych pobieranych z obu baz (np. nazwisko czytelnika),
- innych danych (np. data dzisiejsza, nowa linia lub strona).

Wzór zamówienia zawiera stałe teksty z wstawionymi w środek poleceniami typu "tu wstaw dane z...". Z wzoru usuwane są wszystkie znaki spacji i nowej linii; polecenia zaczynają się od znaku \$, a ich znaczenie jest następujące:

w tekście	oznacza
\$\$	\$
\$/xx lub \$\xx	liczba szesnastkowa xx (dwie cyfry i/lub litery A ... F) (np. dla wpisywania poleceń dla drukarki)
\$L, \$\$	nowa linia, spacja
\$Ln, \$\$n	n nowych linii, n spacji (n – jedna cyfra)
\$D	data bieżąca
\$T	czas bieżący w postaci gg:mm:ss
\$I	identyfikator książki
\$J	wszystkie identyfikatory oraz wybrane podpola danych bibliotecznych (patrz niej)
\$J1	jeden identyfikator oraz wybrane podpola danych bibliotecznych (jak \$J, ale wypisywane jest tylko pierwsze wystąpienie); opis \$J1 identyczny jak \$J
\$RK, \$RC	systemowy nr dokumentu z bazy <i>Książki</i> lub <i>Czytelnicy</i>
\$C...	treść podpola z bazy <i>Czytelnicy</i> , patrz niżej
\$K...	treść podpola z bazy <i>Książki</i> , patrz niżej
\$V1	wpisać słowo "kontynuacja" jeśli jest to kontynuacja zamówienia (podzielonego na części)
\$V2	wpisać słowo "c.d.n." jeśli będzie kontynuacja zamówienia (podzielonego na części)

Uwaga do tabelki: Postać daty zależy od tego, czy napisano \$D (rrrr.mm.dd), czy \$d (dd.mm.rrrr); w pozostałych przypadkach duże i małe litery po znaku \$ są utożsamiane.

Wszystkie identyfikatory oraz wybrane podpola danych bibliotecznych: polecenie powoduje wypisanie wszystkich dostępnych identyfikatorów (czyli nie wyłączonych przez polecenie **ID**) oraz wybranych podpól z tego samego pola, w którym znajduje się wypisywany identyfikator. Polecenie \$J ma następującą składnię:

$$\$J[\textit{tekst-1}]\textit{ciąg-1},\dots,\textit{ciąg-n}[\textit{tekst-2}]$$

gdzie:

- *tekst-1* i *tekst-2* są tekstami wypisywanymi odpowiednio na początku i na końcu całego wypisywanego tekstu (dla każdego wystąpienia pola); **Uwaga:** oba teksty i nawiasy kwadratowe są obowiązkowe (mogą być puste, czyli []); nawiasy kwadratowe są częścią składni, a nie określeniem elementu opcjonalnego,
- *ciąg-1, ..., ciąg-n* (do 10 ciągów) określają, które podpola mają być wypisane; ich postać jest następująca:

(tekst-a) nazwa-podpola(tekst-z)

gdzie *nazwa-podpola* określa wypisywane podpole (jeśli jest), a *tekst-a* i *tekst-z* określają teksty wypisywane odpowiednio przed i po treści podpola; jeśli na początku tekstu wystąpią dwa znaki zapytania (??), to tekst jest wypisywany (bez tych znaków) także, gdy podpola w tym polu brak. **Uwaga:** oba teksty i nawiasy są obowiązkowe (mogą być puste, czyli ()).

Polecenie \$J kończy się spacją, nową linią albo końcem zbioru; jeśli jest jakikolwiek błąd w tym poleceniu (np. brak przecinka między ciągami), to jest ono w całości ignorowane. W treści tekstów niedozwolone są spacje i nowe linie, a niektóre znaki są zapisywane zgodnie z poniższą tabelką:

spacja	\s
nowa linia	\n
znak \	\\
znak]	\]
znak)	\)

Przykład polecenia J:

\$J[\n](sygn:\s)s(,\s),(nr\sinw:\s)n()

Uwaga, zmiana: w wersji 3 (do dnia 30.10.2011) na początku każdego pola wypisywało się (niepotrzebnie) pierwsze podpole występujące w tym polu. W wersji 4 (od 31.10.2011) zamieniono to na wypisywanie identyfikatora i to tylko wtedy, gdy go nie ma na liście wypisywanych podpól. Ponieważ w praktyce identyfikator był często pierwszym podpolem w polu ta zmiana nie wymusi zmiany opisu zamówienia.

Treść podpola z bazy: dla wypisania treści podpola z bazy trzeba lub można określić: z której bazy, z którego pola i podpola, które wystąpienia.

Baza jest określona przez postać komendy: **\$C** (*Czytelnicy*) lub **\$K** (*Książki*); po określeniu bazy trzeba dopisać (bez spacji) tekst "nazwa_pola/nazwa_podpola", obie nazwy muszą być podane wg maski 0.

Standardowo jest wypisywane pierwsze wystąpienie wskazanego podpola; dopisując po nazwie pola i podpola (bez spacji) odpowiedni tekst można określić numer wystąpienia:

- /1 oznacza pierwsze wystąpienie,
- /* oznacza wszystkie wystąpienia (patrz niżej),
- /N (tylko dla książek i tylko dla podpól tego pola, w którym jest identyfikator) oznacza to wystąpienie podpola, które znajduje się w tym samym polu co opracowywany identyfikator

Po gwiazdce można napisać jeszcze znak (cyfrę) wymuszający wypisanie dodatkowego tekstu:

- cyfra 1: przed każdym podpolem wypisz nową linię,
- cyfra 2: po każdym podpolu wypisz nową linię,
- cyfra 3: przed każdym podpolem wypisz tekst `"\break"` (nowa linia dla edycji w systemie TEX),
- cyfra 4: po każdym podpolu wypisz tekst `"\break"` (nowa linia dla edycji w systemie TEX).

9. Tworzenie odsyłaczy do baz udostępnianych przez MAKWWW

Poniższy opis jest przeznaczony dla osób konfigurujących różne strony Internetowe, w których mają być wygenerowane odesłania do konkretnych opisów wyświetlanych przez MAKWWW (najczęściej w bazach innego użytkownika).

Generowany link powinien wyglądać następująco:

adr.-makwww?BM=nr-bazy&IM=nr-ind.&NU=1&VI=1&WI=szuk.-wart.

Na końcu tych parametrów można jeszcze dopisać &MA=1 lub &DD=1.

Poniżej podano opis poszczególnych elementów tego odsyłacza:

?	(znak zapytania)	oddziela parametry od adresu internetowego
&	(ampersand)	oddziela kolejne parametry od siebie
<i>adr.-makwww</i>		jest adresem, który wywołujemy, żeby obejrzeć bazę, do której ma być zrobiony odsyłacz
<i>nr-bazy</i>		kolejny numer bazy (liczony od 1) w zbiorze konfigurującym bazy (menu); można go odczytać w linii komendy jako wartość parametru BM np. w czasie oglądania rozwinięcia dokumentów bazy, do której ma być zrobiony odsyłacz
<i>nr-ind.</i>		kolejny numer indeksu (liczony od 1) w czasie wyświetlania listy indeksów; można go odczytać w linii komendy jako wartość parametru IM np. w czasie oglądania rozwinięcia dokumentów bazy, do której ma być zrobiony odsyłacz
NU=1		powoduje rozwinięcie pierwszej wyszukanej wartości
VI=1		powoduje sygnalizację błędu (<i>brak szukanej wartości</i>) w przypadku nie znalezienia szukanej wartości; pominięcie tego parametru w przypadku braku szukanej wartości powoduje wyświetlenie rozwinięcia kolejnej (większej) wartości
<i>szuk.-wart.</i>		jest szukaną wartością w wybranym indeksie; wartość ta może zawierać wyłącznie litery, cyfry, znak plus oraz liczby szesnastkowe poprzedzone znakiem procenta; litery alfabetu łacińskiego powinny być napisane wersalikami, ciągi spacji i innych znaków (oprócz znaków charakterystycznych dla języka polskiego) muszą być zastąpione jednym znakiem plus; znaki polskie (ą, ć, ...) powinny być kodowane zgodnie z kodem, w którym jest wyświetlana baza (ISO-8859-2 lub WINDOWS-1250) i zapisywane szesnastkowo ze znakiem procenta na początku (np. ą jako %A1)
MA=1		powoduje rozwinięcie listy (wybranie pierwszej wskazanej maski)
DD=1		powoduje rozwinięcie dokumentu (wybranie ostatniej, zwykle najbardziej szczegółowej maski)

Przykład (ze względów technicznych wyświetlony w dwóch wierszach):

[http://mak.bn.org.pl/cgi-bin/makwww.exe?](http://mak.bn.org.pl/cgi-bin/makwww.exe?BM=06&IM=04&NU=01&VI=1&WI=ABBZIA+DI+CASAMARI)

BM=06&IM=04&NU=01&VI=1&WI=ABBZIA+DI+CASAMARI

10. Pobranie programu MAKWWW

Aby pobrać program **MAKWWW** dla użytku lokalnego i na płytkach CD kliknij na odsyłacz odpowiadający żądanej wersji programu:

[WINDOWS 95](#) [WINDOWS NT](#) [LINUX](#)

Aby pobrać program **MAKWWR** kliknij na odsyłacz odpowiadający żądanej wersji programu:

[WINDOWS](#) [LINUX](#)

Biblioteka Narodowa

Zakład Technologii Informatycznych

al. Niepodległości 213

02-086 Warszawa

